

OPERACE CENTRÁLNÍ STANICE

6. října 2405

I když jsme odříznuti od naší galaxie, je nálada mužů na základně na Gleamu skvělá. Podklady, které Perry Rhodan a Don Redhorse přinesli z Forrilu, nouzové vesmírné stanice Maahků, už byly vyhodnoceny. Nyní je jisté, že před pěti tisíci lety existovaly tři hlavní stanice, které ležely mezi Andro-Alfou a naší galaxií. Maahkové jsou přesvědčeni, že tyto stanice stále ještě existují. Menší stanice se naproti tomu zřejmě již rozpadly nebo zmizely v prázdném prostoru.

400 000 světelných let od velké mlhoviny Andromeda leží Centrální stanice. Protože každá moderní tefrodská loď

může překonat až milión světelných let, mohou se Mistři ostrovů dostat ke stanici, které leží Andromedě nejbližší. Maahkové to měli před padesáti tisíci lety jednodušší, protože použili jako základnu mlhovinu Andro-Alfa a byli tedy od Centrální stanice vzdáleni pouhých 250 000 světelných let. To byl i důvod, proč se Maahkové před deseti tisíci lety postarali o to, aby jim Mistři ostrovů zdánlivě bezvýznamnou Mlhovinu Andro-Alfa přidělili jako životní prostor.

Zúčastnil jsem se schůze důstojníků, kde nás První administrátor informoval o dalších výsledcích intenzivních výzkumů. Bylo jasné, že ničivý tefrodský úder na Ruinový transmitter byl veden z Centrální stanice. Tefrodské lodě si tam mohly vyměnit část lineárních konvertorů, což jim umožňovalo urazit oněch 150 000 světelných let až k transmitteru.

Z míst srážek mezi tefrodskou a maahkskou flotilou přicházely špatné zprávy. Maahkská tajná služba nás informovala, že Tefrodi před několika dny nasadili podstatně zdokonalená proti-pólová děla, která se nyní výkonností blížila k transformačním dělům.

Myslím si však, že hlavní Rhodanova starost patřila domovské galaxii. Od 25. srpna, kdy přiletěl totálně rozstřílený HELIPON, nemáme žádné zprávy. Nikdo se nemůže odvážit proletět lodí hroučícím se transmitterem. Přesto mám pocit, že nás čekají rozhodující události. Říká se, že se Perry Rhodan chce přímým letem vydat k Centrální stanici a zaútočit.

Nikdo neví, jak Mistři ostrovů tuto stanici zajistili, ale určitě nepočítali s tím, že by někdo z nás dokázal ztracenou stanici odhalit.

Z deníku majora Alwina Zimmera.

7. října 2405

Celý Gleam je vzhůru nohama! Dnes jsme měli návštěvu. Zní to neuvěřitelně, ale návštěvník přišel z naší vlastní galaxie. Hlídkové stanice lokalizovaly před sedmi hodinami podivně vypadající loď, hlásící se správným kódem. Brzy potom jsme se dozvěděli, že je to GARIBALDI, nová superbitevní loď o průměru 1500 metrů. Vědcům se podařilo vybavit ji třístupňovými přídavnými motory. V každém stupni jsou umístěny dva kalupy a protože každý z nich má výkon 300 000 světelných let, může GARIBALDI jen s přídavnými motory urazit 1,8 miliónu světelných let. Sama o sobě má loď dosah 1,2 miliónu světelných let, nejdelší možná trasa tedy činí 3 milióny světelných let. To samo o sobě stačí, aby bez jakýchkoli kontrol či výměn urazila vzdálenost Galaxie - Andromeda a zpět!

Kapitánem této fantastické superlodi je plukovník Paron Taminev, podsaditý holohlavý muž ve věku 52 let. Působil na mě dojmem tvrdého muže a výkon své lodi a své posádky odbyl mávnutím ruky. Let, jak prohlásil, probíhal bez problémů.

Z naší domovské galaxie přivezl Taminev zprávy, jež jsme přijali se smíšenými pocity. Galaktický šestiúhelníkový transmitter se prý proměnil v gigantickou supernovu, která se stále ještě rozpínala. Planeta Kahalo měla se všemi svými pyramidami vybuchnout. Státní maršál Bull však z ohrožené oblasti včas stáhl celou flotilu.

„Centrální jádro Mléčné dráhy vypadá jako jedna jediná nova,“ řekl Taminev stručně. „Tyto jevy však postupně odeznívají.“

Z deníku majora Alwina Zimmera

9. října 2405

GARIBALDI se dnes vydal na zpáteční cestu. Na palubě superbitevní lodi se nacházejí přesné údaje o pozici vesmírných stanic Maahků, jejich nákresy a modely. Plukovník Taminev předá Reginaldu Bullovi rozkaz, aby dobyl takzvanou základnu Look-Out, 400 000 světelných let od Galaxie.

Astronauti, kteří žijí na Gleamu, jsou si teď jisti, že znovu spatří svou vlast. I kdyby se Rhodanovi nepodařilo dobít stanici, může je z Gleamu odvést jedna z nových superbitevních lodí.

Rhodan však očividně neuvažuje o tom, že by svou flotilu nechal v Andromedě. Chce ji pomoci stanici dostat domů a zároveň zkřížit invazní plány Mistřům ostrovů.

Bezprostředně po startu GARIBALDIHO byla zahájena akce Centrální stanice. 950 lodí za několik hodin odstartuje do prázdného vesmíru. Na místě jich zůstane jen padesát, aby spolu s obrovskými maahkskými flotilami převzaly ochranu základny před eventuálním tefrodským útokem.

Pohled na hodinky mi říká, že je načas, abych se vydal na palubu FRANKFURTU. Loď, které velím, patří k 950 jednotkám, jež mají dobýt Centrální stanici. Jestli se z akce nevrátíme, je tohle můj poslední zápis. Z deníku majora Alwina Zimmera.

1.

Na palubě IMPERÁTORA byl major Don Redhorse jediný pravý Pozemšťan. Posádku tvořili Pozemšťané z kolonií; na palubě byl i arkonský admirál Atlan. Redhorse vděčil za své jmenování zvláštním důstojníkem na palubě IMPERÁTORA dvěma skutečnostem.

Za prvé nasbíral zkušenosti na stanici Forril a byl tudíž jediným mužem na palubě superbitevní lodi, který se již zdržoval na jedné z maahkských vesmírných stanic. Za druhé letěl IMPERÁTOR před Rhodanovou flotilou a do blízkosti Centrální stanice se dostane jako první.

IMPERÁTOR měl za sebou již osm lineárních skoků. Právě probíhající devátý skok musel vést do cílové oblasti. Kapitánem lodi USO, vybavené třemi kontaktními kalupy, byl Epsalan plukovník Heske Alurin. Prvním důstojníkem byl Trimar Noser.

Protože byl Redhorse zvláštní důstojník, neměl na můstku žádnou práci. Přesto tam trávil téměř veškerý čas. Druhým poradcem na palubě IMPERÁTORA byl Maahk. Byl velitelem maahkského komanda tajné služby a proto se jmenoval Grek 1. Redhorse, který nezapomněl, do jakých potíží ho jeho maahkský průvodce ve stanici Forril dostal, se k němu choval zdrženlivě. Grek 1 se zdržoval ve své speciální kabině, kterou jen tu a tam opouštěl ve

skafandru. Redhorse nechápal, jak jsou Maahkové schopni navzájem rozlišovat bezpočet Greku 1.

Když IMPERÁTOR dokončil devátý skok, byl uprostřed cílové oblasti. Byla lokalizována silná hyperkomová hlášení z prázdného vesmíru. Bylo tedy jasné, že Centrální stanice ještě existuje.

Když byl IMPERÁTOR už jen pět set světelných let od Centrální stanice, přikázal plukovník Alurin zastavit let. Hyperlokátory zjistily silné energetické šoky. Hyperradiogramy, putující mezi stanicí a Andromedou, byly zaznamenány za účelem pozdějšího vyhodnocení.

První přímé lokalizace ukázaly, že energetické šoky pocházejí z velkých transportních vesmírných lodí Tefrodů, které se v krátkých intervalech vynořovaly z lineárního vesmíru a materializovaly se před Centrální stanicí. Posádce IMPERÁTORA to přišlo vhod, neboť mezi takovými výbuchy energie byla náhodná lokalizace jejich lodi takřka nemožná.

Alurin nechal vypnout všechny agregáty. IMPERÁTOR byl nyní dostatečně chráněn.

Hyperenergetické vyzařování Centrální stanice bylo tak silné, že dokonce i na vzdálenost pěti set světelných let byly na speciálních obrazovkách patrně vynikající reliéfní obrazy. Infračervené záření naproti tomu zachyceno nebylo. Tyto vlny ještě nepřekonalily vzdálenost pěti set světelných let, což znamenalo, že se Tefrodi na maahkské stanici ještě nezdržují dlouho.

Redhorse se domníval, že se Mistři ostrovů začali o síť stanic snažit až tehdy, když Pozemšťané ohrozili sluneční transmiery.

Na obrazovkách bylo jasné patrné, že Centrální stanice není žádný umělý výtvar, nýbrž kulovitý planetoid o průměru 90 kilometrů. Staří Maahkové ho pravděpodobně zachytili, když plul bezcílně prázdným prostorem. Toto relativně velké nebeské těleso se nyní stalo jednou jedinou energetickou, zpravodajskou a zásobovací stanicí. Redhorse nyní chápal, proč se ve starých maahkských záznamech této stanici říkalo Centrální stanice. Atlan nechal zavolat do centrály vlnové sprintéry Rakala a Tronara Woolverovy. Ukázal na obrazovky a vysvětlil dvojčatům několika slovy, co bylo zatím zjištěno.

„Než se Rhodanova flotila přiblíží ke stanici, musíme vědět, co se tam odehrává," řekl nakonec Arkonidan.

„Proto teď dostanete Moskyta a opustíte IMPERÁTORA. Vyšlete zaměřovací paprsek. Asi na dvě vteřiny. Jeden z vás se na něj napojí a pokusí se dostat na stanici."

„Admirále, kdybyste..." začal Redhorse, ale Atlanův pohled ho přinutil zmlknout.

„Vím, co chcete namítnout, majore," řekl Arkonidan. „Přesto to nejprve zkusíme takto."

Redhorse stiskl rty a mlčel. Pomalu se začínal ptát, proč si ho Atlan vlastně vyžádal, když ho nechce poslat do akce a dokonce ani vyslechnout.

„Nehrozí nebezpečí, že bude paprsek lokalizován, pane?" zeptal se jeden ze službu konajících důstojníků.

„Na Centrální stanici neustále přicházejí impulsy všeho druhu. K tomu je třeba připočítat lokalizační paprsky stanice a radiozprávy, putující mezi stanicí a Andromedou. Slabý dvouvteřinový paprsek se mezi nimi ztratí." Woolverové zmizeli. Atlan se podíval na hodinky a smutně se usmál.

„Jestli se nepletu, budou nejpозději za dvacet minut zase zpátky.“
„A v čem se nepletete?“ zeptal se Grek I, který stál v ochranném skafandru trochu stranou.
„Že Centrální stanice má přes všechnu neopatrnost Mistrů ostrovů ochranný štít proti parapsychickým silám,“ opáčil Atlan. „Tahle opatření jsou u našeho protivníka obvyklá od doby, kdy se setkal s našimi mutanty.“
Atlan měl pravdu. Woolverové se vrátili už za patnáct minut. Tronar Woolver utrpěl těžký šok, protože ho ochranný štít stanice na minutu zajařil. Okamžitě byl přenesen na palubní kliniku.
Hlášení Rakala Woolvera bylo jen krátké:
„Nemůžeme na planetoid, pane,“ řekl Atlanovi. „Musíte si vymyslet něco jiného.“
Atlan přikývl a obrátil se na majora Dona Redhorse.
„Teď jste na řadě vy, majore,“ řekl.

2.

Redhorse stál v malé výpusti space-jetu a spokojeně se díval na své průvodce. Grek I, člen maahkské tajné služby a schopný vědec, už zaujal své místo. Rakal Woolver stál vedle majora. Další dva členové posádky dohlíželi na nakládání vybavení. Oba patřili ke koloniálním Pozemšťanům. Nadporučík Arl Tratlo, kterému se také říkalo Třikrát mrtvý, nebyl Redhorsovi neznámý. Téměř dva metry vysoký důstojník USO z planety džunglí Meredi IV v souhvězdí Plejád již velel několika akcím. Druhý muž byl specialista USO z Rumalu. Jmenoval se Egan Lathar, byl vysoký, hubený a mlčenlivý.

„Tak to by bylo všechno, pane,“ řekl Tratlo.

„Zkontroloval jste, zda byly přístroje přezkoušený?“ zeptal se Redhorse.

Tratlo přikývl. Měděná pleť mu zářila ve světle hangárových lamp. Zelené vlasy, které mu spadaly až na ramena, si kapitán vzadu stáhl.

„Můžete nastoupit,“ řekl major Tratlovi a Latharovi. Sám zaujal místo pilota. I přes výtečné vybavení museli mít pořádné štěstí, chtěli-li dosáhnout svého cíle - Centrální stanice.

„Odstartujeme za několik minut,“ řekl Redhorse, když všichni byli na svých místech. „Ještě jednou vám připomínám, že účast na akci je dobrovolná. Ještě si to můžete rozmyslet. Navíc vás prosím, abyste ke komunikaci používali kraahmak. Grek I musí být o všem informován. To by zatím bylo všechno. Máte nějaké otázky?“

„Když je na palubě Woolver, hrozí nebezpečí, že neprojdeme ochranným štítem, který zadržel jeho bratra,“ ozval se Tratlo.

„Rakal Woolver už nebude na palubě, až budeme přistávat,“ řekl Redhorse. „Jakmile uděláme filmové záběry, pošleme ho paprskem zpět na IMPERÁTORA.“ Usmál se na mutanta. „V první řadě je naším úkolem zjistit vojenskou sílu stanice. Pak se pokusíme přistát, abychom do klimatizace propašovali araské plynové bomby.“ Redhorse zapnul vysílačku a vizifó-nové spojení s můstkem IMPERÁTORA.

„Jsme připraveni ke startu,“ řekl, když se na obrazovce objevil plukovník Alurin.

„Chce s vámi mluvit Atlan,“ prohlásil Epsalan. Zmizel, a za chvíli se na jeho místě objevil Arkonidan.

„Vím, že jste člověk, který si rozkazy nadřízených rád vykládá vlastním způsobem,“ začal admirál. „V tomto případě se však musíte přesně držet mých pokynů, majore. Nezapomeňte, že IMPERÁTORA následuje flotila devíti set padesáti lodí. Perry Rhodan musí být informován o tom, co se na Centrální stanici děje, než vstoupí do cílové oblasti.“

„Budu to mít na zřeteli, pane,“ slíbil Redhorse.

„K vašim průvodcům patří nadporučík Arl Tratlo,“ pokračoval Atlan. „Pokud se vám něco stane, převezme velení. Tu a tam projevuje stejný individualismus jako vy, jde-li o to, jak obejít nějaké nudné předpisy. Dávejte pozor, ať se to tentokrát nestane.“

Redhorse čekal, že se teď Arkonidan rozloučí, ale on ještě očividně neskončil.

„Také Egan Lathar není žádný začátečník, pokud jde o svévolné interpretace rozkazů,“ pokračoval Atlan „Jsem informován o tom, že při jedné ze svých soukromých akcí přišel o ruku a teď má protézu. Takže i jeho si musíte všimnout, majore.“

„Neměli bychom na sebe dávat pozor navzájem, pane?“ navrhl Redhorse. „Není to moc velká smělost, poslat nás všechny společně na stanici?“

„Je to určité riziko,“ odpověděl Atlan. „Na druhé straně je důležité, že každý z vás se v okamžiku vážného nebezpečí instinktivně zachová správně a nepřemýšlí dlouho o tom, jestli jedná v souladu s rozkazy, které obdržel.“

„Můžeme tedy naši akci chápat jako jistý způsob pochvaly, pane?“ zeptal se Arl Tratlo se širokým úsměvem.

„Nebo jako trestu - jak se vám to líbí,“ řekl Atlan posměšně. „Můžete odstartovat.“

„My jsme vážně exkluzivní klub,“ poznamenal Lathar a natáhl si dlouhé nohy. „Když dovolíte, majore, rád bych vyjádřil svou radost, že do něj patřím.“

„Možná vás to přejde, až přistaneme,“ mínil Tratlo.

Egan Lathar se jen pousmál.

Hlavní technik vydal Redhorsovi povolení ke startu a okamžik nato zmizel space-jet v prázdném prostoru.

Redhorse doufal, že se budou moci nepozorovaně přiblížit ke stanici. Pět světelných let před vesmírnou stanicí Maahků vystoupili z lineárního vesmíru. Všechny ostatní impulsy teď překrývaly energetické výbuchy spousty tefrofských lodí. Malý jet měl ty nejlepší šance.

Posádka ihned začala s měřeními. Planetoid měl deset trubkovitých výpustí, které ve výšce rovníkové linie čnily do prázdného prostoru. Povrch Centrální stanice vypadal jako vesmírný přístav s velkými depy a průmyslovými zařízeními. Umělá atmosféra tu nebyla.

První výsledky ukázaly, že vyčnívající výpusti mají v průměru 2000 metrů a jsou dlouhé 2500 metrů. Posádka na vlastní oči viděla, že vtáhnou i největší tefrofské lodí.

„Musí se jednat o prodloužené rourovité výpusti, kam jsou lodě vtaženy a kde je vyložen náklad,“ konstatoval Grek 1.

„Půjdeme ještě blíž,“ rozhodl Redhorse.

„Mistři ostrovů sem nechávají navážet zbraně a zásoby, protože si myslí, že stanice nemůže být objevena,“ mínil Tratlo vztekle. „Chtějí si tak opatřit nenapadnutelnou základnu pro plánovanou invazi do galaxie.“

„K invazi nedojde,“ prohlásil Redhorse. „Mistři ostrovů už museli překousnout několik významných porážek. Teď jde jen o to, abychom byli rychlejší než protivník.“

Čejen ve skutečnosti nebyl takový optimista, jak navenek předstíral. Zatím se ani jednomu z obou mocenských bloků nepodařilo opatřit si rozhodující výhodu. A protože Mistři ostrovů dost často operovali v pozadí, bylo docela dobře možné, že v této chvíli někde dosáhli rozhodujícího vítězství, kterým bude Solární impérium otřeseno teprve později. Vlastně jde o dvě války, uvažoval Redhorse. Jedna zuřila na povrchu a stála obě strany velké množství vesmírných lodí a planet. Druhá, která pravděpodobně přinese rozhodnutí, probíhala na malých stanicích, neznámých planetách a v kancelářích.

Mistři ostrovů byli sice největší, nikoli však jedinou starostí Solárního impéria. V domácí galaxii žilo mnoho národů, které by rády zlomily vedoucí postavení Pozemšťanů. Tak obrovskou oblast, jakou je Galaxie, nemohl kontrolovat jeden národ. Možná, že už se někde tvořily zárodky budoucí revoluce.

Bylo překvapivé, že v událostech takových rozměrů ještě mohli hrát rozhodující roli jednotliví muži. Ale bylo tomu tak. Na úspěchu posádky space-jetu mohlo záviset, jak válka proti Mistrům ostrovů v prázdném prostoru dopadne.

„Myslím, že už jsme dost blízko, abychom udělali snímky,“ ozval se Rakal Woolver.

Posádka jetu se pustila do zhotovování infračervených snímků. Redhorse navíc namluvil kazetu, kterou měl vzít Woolver s sebou na palubu IMPERÁTORA. Kazeta obsahovala všechny výsledky měření, které již byly vyhodnoceny. Kromě toho Redhorse podrobně popsal všechny objevy, které učinili, když planetoid ve velké vzdálenosti obletěl.

„Materiál už by měl stačit,“ řekl major Woolverovi. „Pošleme vás teď hyperpaprskem zpět na IMPERÁTORA.“

Vlnový sprintér si zavřel přilbu skafandru a rozloučil se s ostatními.

„V každém případě bude Perry Rhodan vědět, co tu flotilu čeká,“ poznamenal. „Kdyby se vám ještě podařilo vyřadit posádku stanice ze hry, znamenalo by to nekrvavé dobytí.“

Redhorse na dvě vteřiny zapnul hypervysílač a zadoufal, že mutant IMPERÁTORA nemine. Kdyby měl Woolver smůlu, proletěl by kolem domovské lodě a navěky zmizel v prázdnotě. Redhorse se divil, že mutant tu nervovou zátěž vydrží. Bratři Woolverové nikdy nevěděli, jestli akci přežijí. Proti teleportérům Čubajovi, Kakutovi a Guckymu byli v obrovské nevýhodě.

Když Woolver zmizel, dopřáli si tři muži a Maahk krátkou pauzu. Redhorse nepochyboval, že všichni myslí na to, jak by se dalo na stanici přistát. Muselo to jít rychle a nesměli být objeveni. I když to byl takřka neřešitelný problém, Redhorse doufal, že to zvládnou. Žádný z tefrofských duplikantů v Centrální stanici netušil, že Pozemšťané znají pozici maahkských vesmírných stanic. Tím méně by je napadlo, že planetoid pozorují čtyři protivníci.

Tak jako vždy, ani v tomto případě nevěděly obě strany o sobě všechno.

Nikdo z Redhorsovy skupiny netušil, že se v Centrální stanici nachází Miras-Etrin, Mistr ostrovů.

3.

Miras-Etrin vypnul monitory, pomocí nichž mohl sledovat všechny důležité místnosti stanice. Netrpělivě Čekal na

okamžik, až budou na místě všechny zbraně a zásoby.

Miras-Etrin byl přesvědčený, že žije na nejbezpečnější základně Mistrů ostrovů. Tady v prázdném prostoru se nikdy neobjeví nepřátelská loď. Mistr ostrovů by sice dal přednost poněkud neklidnějšímu místu, musel se ale řídit rozkazy Jedničky. Vůdce Mistrů ostrovů nechtěl po neúspěšném atentátu, který Miras-Etrin plánoval vůči Zemi během galaktické konference na nejvyšší úrovni, znovu riskovat.

Jednička nyní zřejmě pochopil, že Pozemšťané nejsou protivníkem, kterého lze porazit obvyklými prostředky.

Miras-Etrin byl přesvědčený, že Solární impérium by už neexistovalo, kdyby od počátku řídil všechny útoky

sám. Ale byl jen Čtyřka a musel se podřídít Jedničce.

Alespoň zatím ještě, pomyslel si Miras-Etrin a slabě se usmál. Vstal z pohodlné židle a nerozhodně pohlédl na tři hlídkové roboty u vchodu. Miras-Etrin nechtěl být zbytečně rušen.

Interkomové zařízení se rozeznělo. Miras-Etrin stáhl tvář a zapnul příjem. Na obrazovce se objevil vystrašený obličej duplikanta.

„Odpusťte, maghane," řekl. „Transportní křižník ve výpusti tři nemůže v plánovanou dobu odstartovat."

„A proč ne?" zeptal se Miras-Etrin ostře.

„Vypadl katapult," odpověděl dupli-kant rozčileně.

„Proč to kapitán lodi nezkusí s antigravovým pohonem? Víte přece, že plán musíme v každém případě dodržet."

„Bohužel vypadl i antigravový pohon, maghane. Před výpustí už čekají další dvě lodi."

Miras-Etrin uhodil pěstí do stolu. „To znamená, že výpusť už je obsazena delší dobu. Proč jste mě neinformovali dřív?" Než mohl muž odpovědět, Miras-Etrin pokračoval: „Kdo je sekční šéf pro výpusť tři?"

„Farnish, maghane," řekl muž kvapně.

„Proč mě nezavolal on? Bojí se mi říct pravdu?"

„Sekční šéf se snaží odstranit škody na katapultu, maghane. Chce s vámi promluvit, jakmile bude vše v pořádku." Duplikant se lživě usmál. „Farnish si myslí, že se to stalo jen proto, že transportéry jsou do výpusti vpouštěny v příliš krátkých intervalech. Pak téměř nezůstává čas na kontrolu."

Miras-Etrin okamžitě pochopil, že duplikant chce jeho hněv zaměřit proti sekčnímu šefovi. Pohrdavě interkom vypnul. Uvažoval, že bude opravy sledovat na monitoru, ale pak se rozhodl do výpusti zajít osobně.

Doprovázen třemi roboty vyšel na chodbu. Antigravovým výtahem se dostal do výše rovníkové linie. Pohyblivý pás ho dopravil do výpusti. Kolem katapultu se tísnilo několik set duplikan-tů. Poznali Miras-Etrina a hluboce se uklonili.

„Kde je Farnish?" zeptal se Mistr ostrovů příkře.

„Tam, vzadu, maghane," odpověděl nejbližší duplikant třesoucím se hlasem. „U svářecího automatu."

Čtyřka šel dál. „Farnishi?" zavolal.

Sekční šéf k němu nevzhlédl. Zřejmě myslel, že ho volá duplikant, a tak nezvedl hlavu od práce.

„Farnishi!" zvolal Miras-Etrin znovu.

„Maghane!" vyhrkl sekční šéf a rychle vstal. Byl umazaný od oleje a na čele měl pot. Miras-Etrin viděl, že těžce pracoval, ale to ho nezajímalo. Ukázal na zlomené katapultové tyče.

„Jak se to mohlo stát?" zeptal se.

„Kapitán lodi tvrdí, že během manévru dostal chybný řídicí impuls," vyhrkl Farnish. „Já to považuji za nemožné, maghane. Posádka lodi se dopustila chyby."

„Jak dlouho bude trvat oprava, Farnishi?"

„Brzo budeme hotovi. Nemohu se však zaručit za to, že tuhle výpusť ještě bude možné používat."

„Oč jde?" zeptal se Miras-Etrin klidně.

„Tyčové ústrojí je vyrobeno ze speciální slitiny, maghane. Nemáme na to správné svářecí látky. Je možné, že se materiál protáhne, až vychladne."

„To znamená, že katapult nebude pracovat přesně," dedukoval Čtyřka.

„Když budeme mít štěstí, bude odchylka jen malá," vysvětloval Farnish. „Ale nesmíme podstoupit to riziko, že bychom katapult použili, kdyby byla odchylka větší než jeden stupeň, protože jinak bychom museli počítat s tím, že loď při opouštění výpusti narazí na boční stěnu."

Miras-Etrin pokýval hlavou a zabloudil pohledem k obrovskému talíři z od-lomené přistávací podpěry lodi.

„Protože antigravové zařízení transportéru nefunguje, musíme se pokusit loď o pár centimetrů nadzvednout, abychom mohli ulomený talíř nasadit na tyč," vysvětloval Farnish.

„Podle mě ztrácíte příliš mnoho času, Farnishi," řekl Miras-Etrin. „Bude to trvat ještě hodiny, než dostanete loď do vesmíru."

„Nedovedu si představit jiné řešení," prohlásil sekční šéf. Jako všichni praví Tefrodi se nechoval servilně jako duplikanti.

„Ale existuje rychlejší řešení," opáčil Čtyřka netrpělivě. „Ať kapitán odstartuje na normální pohon."

Farnish na Mistra ostrovů nevěřicně zíral.

„To nemůžete přikázat, maghane. Důsledky mohou být nedozírné. Celá výpusť by mohla vybuchnout."

„No a? Sám jste přece řekl, že tahle výpusť stejně nejspíš vypadne."

„Není ohrožena jen výpusť, ale také loď. Posádka musí počítat se smrtí..."

Miras-Etrin netrpělivě mávl rukou.

„Posádka mě nezajímá," řekl. „Musím dodržet časový plán. Mám se ho vzdát kvůli několika duplikantům?"

Farnish stiskl rty. „Maghane, já..." začal znovu, ale Miras-Etrin ho přerušil:

„vy jste sekční šéf, Farnishi. Jako takový se máte starat o to, aby vykládání lodí probíhalo bezchybně. Co ale děláte vy? Vyvíjíte nevěcné pocity, když jde o život několika set duplikantů. Přikazuji vám, abyste výpusť během patnácti minut vyklidil. O tyčové ústrojí se nemusíte starat. Další loď mohou použít antigravový pohon. Určitě nevypadl u všech."

„Provedu, maghane," hlesl Farnish.

Miras-Etrin si ho změřil. „Ještě něco," řekl pak. „Nechte kapitána téhle lodi zastřelit. Ta jeho historka s chybným řídicím impulsem se mi nelíbí. Du-plikanti by se neměli začínat považovat za chytřejší, než jsou jejich nadřízení."

„Rozkaz," řekl Farnish zoufale.

„Budu popravu sledovat z centrály, sekční šéfe," řekl Miras-Etrin. „Jen pro případ, že by vás mezitím nepřešel váš soucit s duplikanty."

„Rozumím, maghane," mumlal Farnish.

Miras-Etrin odcházel s výsměšným úsměvem na rtech. Kdyby věděl, že chybný impuls byl způsoben mutantem Solárního impéria, smích by ho přešel.

4.

„má někdo nějaký návrh, jak nepozorovaně proniknout do výpusti?" zeptal se Don Redhorse a ukázal na obrazovku.

„Možná bychom se měli pokusit vletět tam těsně za nějakou tefrofskou transportní lodí," mínil Arl Tratlo.

„Energii našeho jetu nemůžou Tefrodi zaměřit, protože bude vyzařována spolu s energií velké lodi."

„Tímhle způsobem se možná dostaneme do výpusti, ale co pak?" zeptal se Grek 1. „Nemůžeme prostě přistát uvnitř a spoléhat se na to, že narazíme jen na roboty. Jestli jsou tefrofské lodě vykládány automaticky, což můžeme předpokládat, musíme stejně počítat s tím, že výpusti jsou řízeny z nějaké centrály a jsou pod neustálým dohledem."

„Já bych se vrátil k Latharově návrhu," ozval se Redhorse.

Rumalan navrhl, aby zamířili k výpusti, která už se několik hodin nepoužívala. V její bezprostřední blízkosti sice čekaly tři lodě, ale z jejich strany jetu nehrozilo žádné nebezpečí.

„Nevíme ale, co se tam děje," namítl Tratlo.

„Támhle!" zvolal náhle Lathar, který nepouštěl obrazovky z očí.

Nad výpustí se objevil oblak, svědčící o výbuchu.

„Něco se tam stalo!" řekl Redhorse zamyšleně. „Nejspíš při pokusu opustit výpusť vybuchl jeden z transportérů."

Zamířil s jetem blíž. Výpusť byla výbuchem silně poničena. Vesmírem se vznášely kusy trosek. Tri tefrofské lodě, které čekaly před výpustí, se teď rychle stáhly zpět do vesmíru. Nastal obrovský zmatek. Některé lodě v panice prchaly pryč, jiné se naopak snažily dostat do prázdných výpustí.

„To je naše šance!" řekl Redhorse. „Vletíme do zničené výpusti."

„Nevíme, co nás tam čeká," protestoval Maahk. „Můžeme narazit na úklidové komando."

„Musíme tam být před nimi," opáčil major. Už se rozhodl. Zrychlil jet a zamířil k planetoidu.

„Leťte co nejtěsněji kolem oblaku, pane," radil mu Arl Tratlo. „Budou nás považovat za část vraku, kdyby si nás všimli."

„Řítíte se do zkázy," prorokoval Maahk.

Jet se vnořil do oblaku. Ochranné pole zachytilo kusy trosek. Zničený otvor výpusti před nimi trčel do výšky jako tlama nestvůry.

„Zpomalte, proboha!" zaúpěl Arl Tratlo.

„Musíme co nejrychleji zmizet uvnitř," houkl Redhorse. „Za chvíli budou na tuhle oblast namířeny všechny pozorovací prostředky!"

Otvor byl už tak blízko, že na obrazovkách už nebyla vidět stanice. Když byli dostatečně hluboko ve výpusti, major zpomalil. O vteřinu později jet tvrdě narazil.

„Přistáli jsme," oznámil major suše. „Vezměte si ochranné skafandry. Zapnout individuální štíty a mikrodeflektory. Lathare, nač čekáte? Vystupte a umístěte kolem jetu deflektorový štít."

„Chcete, abych se udusil, majore?" bránil se Rumalan. „Nechte mě aspoň, abych si zavřel helmu."

Redhorse počkal, až byli všichni připraveni, a otevřel výpusť. Lathar vyklouzl ven jako první.

„Je tu tma jak v pytli," uslyšeli ostatní jeho hlas ve sluchátkách.

„Nejspíš všechna vedení vypadla," mínil Tratlo. „Exploze musela otřást celou stanicí."

Redhorse rozsvítil reflektor na přílbě a následoval specialistu USO. Lathar se vnořil z oblaků prachu a zamával.

„Skvělá přistávací, majore!" volal pobaveně.

„Doufejme, že už nefunguje," nadhodil Tratlo. „Jinak by se mohlo stát, že nám to náš krásný jet odnese. Tefrodi by valili oči, kdyby se místo zbraní a zásob najednou objevila pozemská loď."

„Kroťte svou fantazii," usměrňoval je Grek 1 klidně. „Jsme tady, abychom osazenstvo stanice vyřadili z boje."

„Hlas našeho svědomí," poznamenal Tratlo ironicky. „Tak se podívejme, jestli jsme na nic nezapomněli."

Plynové bomby, deflektory, minibomby a dezintegrátory."

„Vy zůstanete u jetu, Lathare," rozhodl Redhorse.

„Proč, majore? Máme deflektorový štít. A můžeme si být jisti, že se tu nikdo neobjeví."

„Zůstanete tady," opakoval pevně Redhorse. „A ne abyste přišel na myšlenku, že nás pod nějakou záminkou budete následovat. Jestli se do tří hodin nevrátíme, odstartujete jet a vrátíte se na IMPERÁTORA."

Hubený Rumalan se neochotně podrobil rozkazu.

„Pokusíme se dostat do vnitřku stanice," řekl Redhorse Tratlovi a Grekovi 1. „Ale ne dál než k nejbližší klimatizaci. Araské plynové bomby působí i při zředění jedna ku bilionu. Nejlepší by bylo najít centrální klimatizační zařízení."

„Jsem si jistý, že Tefrodi výpust' hermeticky uzavřeli," řekl Maahk. „Jak se chceme dostat do stanice?"

„Budeme sledovat transportní pás," rozhodl major. „Uvidíme, kam nás doveče."

Muži zapnuli mikrodeflektory. Egan Lathar viděl, jak se jejich těla rozostřu-jí, až muži úplně zmizeli.

Don Redhorse předpokládal, že s jetem vletěl asi kilometr hluboko do roury. Znamenalo to, že musejí urazit ještě kilometr a půl, než se dostanou k vlastní stanici. Pomocí leteckých agregátů by to bylo mnohem rychlejší, ale Redhorse nechtěl zbytečně riskovat.

Transportní pás byl přeplněn těžkými zbraněmi a náhradními díly. Náhlý výpadek energií způsobil, že část krabic sklouzla dolů a otevřela se. Redhorse a jeho průvodci si různé součástky pozorně prohlédli.

„Všechno to jsou součásti výměnných agregátů pro lineární pohon," konstatoval Grek 1. „Hnací ústrojí jsou zřejmě sestavována tady. Když sem později přiletí loď z Andromedy, budou spotřebované agregáty vyměněny za nové."

„Takže invaze do Galaxie je opravdu na spadnutí," řekl Redhorse temně. Až do teď stále pochyboval o tom, že by se Mistři ostrovů pustili do tak gigantického podniku. Teď viděl důkaz. Z Centrální stanice měla invaze postoupit do své druhé fáze.

„Pás je široký asi sto metrů," mínil Tratlo. „V každé výpusti můžou být čtyři takové. Celkem tedy čtyřicet pásů nepřetržitě vykládá transportéry. Můžeme si snadno vypočítat, co už se v Centrální stanici skladuje. Myslím, že potrvá už jen pár dní, než místo transportérů přiletí první válečné lodě."

Muži pokračovali v cestě.

„Budeme teď mluvit co nejméně," řekl Redhorse, „kdo uvidí něco důležitého, dá ostatním znamení."

Roura byla rozdělena do několika pater. Redhorse předpokládal, že jsou v jednom z vrchních pater. Rád by byl věděl, jsou-li výpuste dílem Maahků, nebo jestli je Tefrodi postavili dodatečně. Až poletíme nazpět, zeptám se Greka 1, rozhodl se.

Jestli poletíme zpátky...

Konečně se dostali až na konec roury. I když Redhorse věděl, že další postup bude obtížný, doufal, že najdou nějakou cestu. Když však zůstali stát před hladkou kovovou stěnou, kde pás končil, nevypadly jejich šance zrovna růžově. Bezprostředně po explozi Tefrodi tuto stěnu výpusti hermeticky uzavřeli.

„Jsme ve slepé uličce!" ozval se Tratlo.

„Nemluvit!" sykl Redhorse.

Čejen sklonil hlavu a několikrát zablikal reflektorem na přílbě. Doufal, že ostatní pochopí, co tím myslí. Museli se pokusit dostat se dál z jiného patra. Musely existovat menší výpusti, které byly otevřené i z této strany.

Tratlo a Grek 1 zablikali. Pochopili, co má major v plánu.

Redhorse je vedl k okraji pásu a posvítil na podlahu. Byla asi tři metry pod nimi. Všude ležely rozbité krabice, takže bylo těžké najít volné místo. Konečně major jedno objevil a bez zaváhání skočil. Přistál bezpečně na nohou a uvolnil místo Tratlovi a Grekovi 1.

Jak major čekal, vedla podlaha patra tak těsně kolem stěny výpusti, že průchod nebyl možný. O několik metrů dál našel ovšem otvor, jímž bylo možné se dostat do nižšího poschodí. Redhorse signalizoval Tratlovi, aby tam počkal. Pak spolu s Grekem 1 prohlédli pečlivě celou stěnu výpusti, aniž by našel průchod. Vrátili se k Tratlovi. Dolů! signalizoval Redhorse.

Tratlo se protáhl otvorem a zmizel. ve stěně byly zapuštěny kovové kolíky, které plnily stejný účel jako žebřík. Redhorse, který šel jako druhý, čekal, že pod sebou uvidí světlo Tratlova reflektoru, ale všude byla černočerná tma. Čejen se nerozhodně zastavil. Proč Tratlo vypnul světlo?

„Nadporučíku?" šeptl Redhorse do mikrofonu.

Žádná odpověď. Redhorse rychle vypnul reflektor a vrátil se nahoru. Krátkým bliknutím informoval Greka 1, že hrozí nebezpečí. Maahk vypnul světlo. Redhorse horečně uvažoval. Nepředpokládal, že by dole byli Tefrodi nebo roboti. Tratla nejspíš potkala nehoda. Ovšem Přemožitel tří byl šikovný a silný muž...

Maahk na okamžik rozsvítil reflektor. Redhorse rozuměl. Grek 1 už nechtěl déle čekat. Čejen se nemohl zbavit pocitu, že jsou pozorováni spoustou očí. Možná už v temnotě číhají nepřátelé a baví se nad zmatkem obou vetřelců.

Vtom se v otvoru v podlaze objevilo světlo. Redhorse si vydechtl. Tratlo se vrací. Ale proč neviděl jeho světlo předtím a proč mu nadporučík neodpověděl? Něco nebylo v pořádku.

Redhorse sáhl po dezintegrátoru. Individuální ochranný štít měl zapnutý.

Vtom se nad ním rozzářily velké reflektory. Major sebou trhl. ke své hrůze zjistil, že Grek 1 vedle něj zůstal i přes mikrodeflektor viditelný. Jemu se zřejmě nevedlo o mnoho lépe.

V otvoru v podlaze se objevila hlava robota.

„Zajali jsme vašeho přítele," ozval se náhle hlas ve sluchátkách. „Mluvíme jeho přilbovou vysílačkou. Vzdejte se, než na vás budeme muset začít střílet. Naše obranná opatření už začala."
Redhorse pochopil, že se Tefrodi domnívají, že proti nim stojí velké množství nepřátel.
„Lathare!" zakřičel zoufale. „Latha-re, slyšíte mě?"
„Ano, pane," odvětil Rumalan. „Jsem ještě u jetu. Co se stalo?"
„Utečte! Okamžitě!" křičel major. „Nečekejte!"
„Ať se propadnu, jestli vás v tom nechám," zabručel specialista USO a přerušil spojení.
Redhorse zaklel a začal střílet na robota, který už celý vylezl z otvoru. Přál si, aby věděl, co se s Tratlem stalo. Žije ještě?
Robot měl ochranný štít, ale když začal střílet i Grek I, zhroutil se.
„Musíme se pokusit vrátit k jetu, dokud je čas!" volal na Maahka Redhorse.
Čejen v žádném případě nechtěl padnout do tefrodského zajetí. Vyslýchali by ho všemi prostředky a zjistili by, že se blíží Rhodan s 950 loděmi.
„Nemůžete uniknout," ozval se znovu cizí hlas. „Vaši loď už obsadili roboti. Tak, jak jsme zneškodnili vaše deflektorové štíty a letecké agregáty, zničíme i vaše ochranné štíty, pokud se nevzdáte."
Redhorse viděl, jak se ze všech stran blíží roboti. Viděl, že je marné bojovat proti takové přesile. Grek I nechal klesnout svou zbraň. Za roboty se objevili Tefrodi ve skafandrech. I oni měli zbraně.

Když dorazil poslední sekční šéf, Miras-Etrin vstal ze svého místa a ukázal na monitor. Hlídkoví roboti právě odváděli dva Pozemšťany a jednoho Maahka.
„Nežádám vysvětlení, jak se něco takového mohlo stát," řekl Mistr ostrovů. „Žádám pouze, aby se to už nikdy nestalo."
„Veřelci bezpochyby využili exploze, maghane," řekl Farnish, sekční šéf vypustí tři. „vy sám jste navrhl, aby loď odstartovala s normálními motory, i když jsem vás upozorňoval na možné důsledky."
Mistr ostrovů stiskl rty.
„Každý ví, že si vážím otevřenosti," prohlásil. „Tento muž však," ukázal na Farnishe, „chce odvést pozornost od vlastní chyby. Výpusť měla být vyklizena mnohem dřív, ale Farnish byl bez fantazie. Snažil se a tvrdě pracoval, ale to samo o sobě nestačí. Pilných pracovníků je víc než dost."
„Chcete mě obvinít, maghane?" zeptal se dotčený Farnish.
„Jen se snažím ostatním vysvětlit vaši neschopnost, aby se podobné incidenty už neopakovaly."
„Za těchto okolností bude lepší, když jmenujete sekčním šéfem mého zástupce," řekl Farnish vzdorně.
Miras-Etrin se mile usmál a položil Farnishovi ruku na rameno.
„Vaši výpusť pronikli veřelci," řekl. „Kdybych se nepostaral o to, aby byl v každé výpusť dokonalý lokační systém, nebyla by už tato stanice v našich rukou. Svým selháním jste nejen zavinil ztrátu nenahraditelného transportéru, ale navíc jste ohrozil celou invazi."
Farnish na něj jen nechápavě zíral. Překvapením nebyl vůbec schopný slova. Čtyřka sňal ruku z jeho ramen? a mávl na roboty.
„Odvést!" přikázal. „Až to vyřídím se zajatci, postarám se o Farnishe."
Tefrod se skloněnou hlavou odcházel. Věděl, že je vydán Mistru ostrovů na milost a nemilost. Jakýkoli protest by jeho situaci jen zhoršil.
Miras-Etrin se obrátil na sekční šéfy.
„Lituji, že jsem byl nucen tak postupovat, zejména když si Farnishe velmi vážím," řekl ironicky. „Doufám ale, že jeho zatčení bude pro vás vzpruhou. Nezapomeňte, že teď máme k dispozici jen devět výpusť, a musíme vyložit stejný počet transportérů, jako když jsme jich měli deset. Bez časových ztrát, pochopitelně."
„Maghane," řekl jeden z mužů. „Naše kapacita je..."
„Zrychlete transportní pásy," přerušil ho Miras-Etrin. „Vidíte přece, že Pozemšťané stanici odhalili. Máme čekat, až nás napadnou?"
Sekční šéfové opustili centrálu. Miras-Etrin si dovedl představit, že ho proklínají. Bylo mu to ale úplně jedno. Mnohem méně lhostejné mu bylo nenadálé objevení tří Pozemšťanů a Maahka. Tušil, že po nich bude brzy následovat flotila.
Někde v prázdném prostoru nejspíš čeká loď na jejich návrat. Přesto to nebyl důvod k panice. Miras-Etrin byl přesvědčený, že protivník nebude jednat dřív, než se jeho čtyři špióni vrátí nebo mu podají zprávu.
Záleží jen na Miras-Etrinovi, jak zajatce využije ke svému účelu.

V obrovské místnosti, která dříve sloužila Maahkům jako hangár, se Don Redhorse znovu shledal s Arlem Tratlem. Úsměv, se kterým majora a Greka I přivítal, nebyl moc přesvědčivý.

„Všechno šlo tak rychle, že jsem vás nemohl varovat," litoval. „Dostal jsem se do silového pole a všechno mi přestalo fungovat."

Tefrodští strážníci téměř nemluví. Zdálo se, že schopnosti Pozemšťanů pořádně přeceňují, protože každého z nich hlídalo deset robotů. Zajatci byli odvedeni k pohyblivému pásu, který je dopravil k antigravové šachtě. Šachtou se dostali do chodby s klenutým stropem, kde Redhorseovi prikázali zůstat stát. Tratla a Greka I neviděl.

„Kam nás vedete?" zkusil to major.

„Ticho!" zasyčel na něj strážník.

Deset metrů od Redhorse se otevřely dveře. Tefrod na majora kývl a ten se dal opět do pohybu.

Dva Tefrodi ho strčili do dveří. Ocítl se ve velké hale, v jejímž středu stál kupolovitý útvar, z něž vycházelo světlo. Povrch kupole byl průhledný a uvnitř se pohybovala nějaká světlá masa. Kolem dokola bylo zábradlí s můstkem. Ze stropu visela spirálovitá kovová tělesa, která intenzivně bzučela. Stěny byly vybavené stovkami obrazovek.

Za kupolí se něco pohnulo. Objevil se energicky vyhlížející mladší muž a zamířil k Redhorseovi. Na prsou mu zářil symbol Mistrů ostrovů. Mávnutím ruky propustil roboty a strážce.

Redhorse se na něj ironicky usmál.

„Nebojíte se, že vám něco udělám, když mě nebude nikdo hlídat?" zeptal se.

„Mluvíte skvěle tefrodou," opáčil Mistr ostrovů. „Jmenuji se Miras-Etrin. Jsem muž, který se pokusil sabotovat galaktickou konferenci na nejvyšší úrovni na vaší domovské planetě."

„Málem se vám to podařilo," řekl Redhorse. „Necítil jste žádné skrupule, když jste chtěl vymazat veškerý život na celé Zemi?"

Miras-Etrin se usmál. „Jsem Mistr ostrovů," namítl. „Víte vy vůbec, co to znamená mít moc? Nemyslím teď onu směšnou možnost, uskutečňovat rozhodnutí lidu v praxi."

Redhorse chápal, že Mistr ostrovů naráží na Perryho Rhodana.

„ne," pokračoval Čtyřka. „Skrupule neznám. Ale rád bych se dozvěděl, kdo jste, Pozemšťane."

„Jmenuji se Don Redhorse," odpověděl Čejen ochotně. „Jsem major Solární flotily."

Miras-Etrin zkřížil paže na hrudi. Mlčky si Redhorse prohlížel.

„Jste nejspíš neobyčejně schopný důstojník," přemítal nahlas Miras-Etrin. „Jinak by vás neposlali na tuhle starou maahkskou stanici. Nejspíš mi neřeknete, proč "jste tady?"

„Můžete to snadno uhodnout," opáčil Redhorse. „Přišli jsme, abychom se tu porozhlédli."

Miras-Etrin potřásl hlavou. „Ale, ale, majore," řekl nevrle. Sáhlo do kapsy a vytáhl araskou plynovou bombu.

„Víte, co to je?"

Redhorse zavrtěl hlavou. Šlo hlavně o to, aby získal čas. Musel zjistit, co má Mistr ostrovů v úmyslu.

„Nevíte?" divil se Miras-Etrin. „Přitom jste ty věci přivezl do stanice vy a vaši přátelé."

„To je pravda," souhlasil Redhorse. „Je to baterie a patří ke standardnímu vybavení našich bojových skafandrů."

Miras-Etrin vyhodil bombu do vzduchu a v poslední chvíli ji opět chytil. Zasmál se.

„Doufal jste, že ji nechám upadnout, majore? Jistěže to nejsou baterie. Pár jich právě zkoumají v našich laboratořích. Každou chvíli čekám výsledek."

„Kde jsou mí přátelé?" rozhodl se Redhorse převzít iniciativu.

Miras-Etrin zdvihl paže. „Jen na mě nenaléhejte, majore," řekl vyčítavě. „Všichni přijdou na řadu. Jsem mírumilovný člověk a nerad vidím, jak ostatní trpí, a tak se nejdříve pokouším od vás po dobrém zjistit, proč jste tady."

„Jsme tu, abychom si prohlédli stanici," vykládal Redhorse. „Už jsem to řekl."

„Proč se o stanici tak zajímáte? Jak jste ji vůbec našel?"

„Zaměřili jsme ji," lhal Redhorse chladnokrevně. „Pak jsem se sem vydal, abychom zjistili, co se tu děje."

Miras-Etrin udělal nečekaně krok

dopředu a uhořel Redhorse plochou dlaní do obličeje.

„Můžete se mě pokoušet obelhat," řekl Miras-Etrin. „Ale přál bych si, abyste mi přiznal trochu inteligence a byl méně nejapný. Cokoli mi řeknete, bude ověřeno ve speciálním výsledku. Na vaší pravdomluvnosti tedy záleží, jak vy a vaši přátelé tím výsledkem projdete. Takže, jak jste našli stanici?"

„Dostali jsme podklady od Maahků," řekl Redhorse.

Miras-Etrin spokojeně přikývl. „Jsou v těch podkladech všechny stanice?"

„Jen jedna."

„Takhle se dál nedostaneme," prohlásil Mistr ostrovů s lítostí. „Dostatečně jsem vás informoval o důsledcích vaší tvrdohlavosti. Teď budeme postupovat jinak."

Přistoupil k ovládacímu pultu a stiskl tlačítko. Na druhé straně místnosti se otevřely dveře. Objevil se předmět podobný posteli a vjel dovnitř, následován třemi roboty. Podivná konstrukce zastavila těsně před Miras-Etrinem. Teprve nyní Redhorse viděl, že na ní leží nějaký muž. Měl ostříhané vlasy. Na hlavě měl připevněné elektrody a kovové pásy. Ruce a nohy měl pevně připoutané k lůžku.

„Lathare!" ujelo Redhorseovi.

„vy ho poznáváte?" divil se Miras-Etrin. „Byl připravován k intenzivnímu výsledku. Přece jste si nemyslel, že by

nám mohl uniknout? Loď, s níž jste pronikli do výpusti, jsme mimochodem umístili v jednom starém hangáru na stanici. Pečlivě ji prohledáme."

Egan Lathar otevřel oči. Tvář měl bílou. Nemohl hýbat hlavou, ale když stočil oči ke straně, zdálo se, že Redhorse poznal.

Tři roboti, kteří Lathara přivezli, obklopili majora a namířili na něj zbraně.

Mistr ostrovů se omluvně usmál. „Je to jen bezpečnostní opatření. Nechci, abyste přišel na nějaký hloupý nápad, až budu vyslýchat vašeho přítele. Mimochodem, tohle je ještě celkem nevinná metoda. Kdybych zjistil, že v mozku tohoto muže jsou nějaké ochranné bloky, použiju pochopitelně jiné prostředky."

„Několik jeho robotů jsem vyřídil, než mě dostali, majore," řekl Lathar spokojeně. Jeho hlas zněl nějak jinak. Redhorse pochopil, že Lathar má strach. Ne o svůj život, ale z toho, že by mohl prozradit důležitá tajemství.

„Jste nyní ochoten hovořit se mnou otevřeně?" vyptával se Miras-Etrin Redhorse.

„Tak jako tak ho budete vyslýchat," opáčil Redhorse. „Protože nemůžete vědět, kdy říkám pravdu."

Mistr ostrovů přikývl. „Pochopil jste to," prohlásil spokojeně. „Nebudeme už ztrácet čas. Mimochodem, jiný z vašich přátel je právě teď připravován na výslech druhého stupně."

„Nic mu neříkejte, majore, ať se sta-

ne co chce!" zamručel Lathar pln hořkosti. Na čele se mu objevily kapky potu. Rty se mu tráslly.

„Vidíte vnější známky jeho strachu?" ptal se Miras-Etrin. „To není neobvyklé. Jen hlupáci necítí strach, protože jejich fantazie nestačí na to, aby si představili smrt v mukách."

„Skutečnost, že vás tohle baví, vás staví na jednu úroveň s primitivními vrahy," řekl Lathar vztekle.

„Mýlíte se," opáčil Miras-Etrin. „Nezapomínejte, že proti sobě vedeme válku. Nemilosrdnou válku, v níž jde o budoucnost dvou galaxií. Každý z nás si myslí, že jeho metoda k ovládnutí bezpočtu slunečních soustav je ta pravá. Historie nás učí, že každé impérium, jehož vůdci nebojovali nemilosrdně, bylo odsouzeno k rozpadu. Rozumíte? Vaše Impérium, ať se vám zdá v téhle chvíli jakkoli mocné, už v sobě nese zárodky rozpadu.

Politická moc nesmí nikdy vycházet z národů, ale pouze a jedině z jednotlivců." Miras-Etrin se sklonil nad Latharem a otřel mu z čela pot. „Měl byste pochopit, že to, co se nyní děje, nedělám rád. Je tu naléhavá nutnost, abych pomohl naší metodě k vítězství."

„Vy jste šílenec!" zasténal Lathar zděšeně.

Miras-Etrin se narovnal a pohlédl na Redhorse.

„Myslíte si i vy, že jsem šílený?"

Redhorse chvíli mlčel. „ne," řekl pak pomalu. „Ale jste monstrum. Nemáte už právo žít, protože akceptujete pouze ty formy života, která jsou vám rovny."

„Chcete-li na mně uplatnit psychologický úhel pohledu, musíte hledat pod povrchem," řekl Miras-Etrin. „Ale na to nemáme čas."

Sklonil se a zapnul několik přístrojů, připevněných pod pojízdnou konstrukcí. Na jeho znamení se jeden robot vzdálil a přinesl křeslo. Mistr ostrovů se posadil vedle Lathara.

„Tento přístroj funguje zcela jednoduše," řekl. „Měří stav vašeho vzrušení. Jakmile na mou otázku odpovíte lží, dostanete se do stavu vnitřního napětí. I kdybyste se uměl skvěle ovládat, tohle napětí se dostaví. Přístroj okamžitě zareaguje a prožene vám tělem proud. Jak už jsem řekl, je to nevinná metoda. Nebudu ovšem váhat použít sondy a injekce, pokud teď nedosáhnou žádných výsledků."

„Nechte toho!" zařval Redhorse. „Řeknu vám všechno, co chcete vědět. Dříve nebo později byste se to stejně dozvěděl."

„Hm!" udělal Miras-Etrin. „Sám jste řekl, že vám nemohu věřit. Abych měl jistotu, že se dozvím pravdu, musím volit tuto metodu. Začneme!"

„Neřeknu vám nic!" ujišťoval ho Lathar. „Můžete mě zabít, ale nedozvíte se nic."

„To je smělé prohlášení vzhledem k tomu, že jste mi vydán na milost a nemilost," odpověděl Mistr ostrovů. „Na první otázku mi jistě rád odpovíte. Odkud jste odstartovali s tou malou lodí?"

Egan Lathar se s námahou ušklíbl. „Z větší vesmírné lodi."

„A jak daleko je ta větší loď v této chvíli od stanice?"

Egan Lathar neodpověděl. Redhorse odvrátil pohled, když se Rumalanovo tělo vzepjalo. O třicet minut později nebyl už Lathar vůbec ve stavu odpovídat. Byl v bezvědomí. Miras-Etrin se nedozvěděl nic.

Mistr ostrovů si zamyšleně prohlížel zajatce.

„Je velmi statečný," prohlásil. „Ale jeho chování je nesmyslné, majore. Víte to stejně dobře jako já."

Konstrukce odjela ze sálu.

„Možná se tajně radujete, že jste získal čas," řekl Mistr ostrovů. „Jsem si však jistý, že stanici nehrozí nebezpečí, dokud jste tady."

Redhorse věděl, že Mistr ostrovů má pravdu. Rhodan s flotilou zasáhne až tehdy, když dostane od Redhorse zprávu. Nebude ale čekat déle než osm hodin, kdy se s flotilou připojí k IMPERÁTOROVI. Osm hodin je dlouhá doba, říkal si Redhorse. Budou stačit, aby se Miras-Etrin dozvěděl, co chce.

„Jste zamyšlený," konstatoval Čtyřka. „Uvažujete, jaké šance mají vaše lodě, napadnou-li stanici?"

„Kdo řekl, že ji ho chceme napadnout?"

„je to logické," prohlásil Miras-Etrin.

„Jste špióni. Máte předat informace nadřízeným. Podle nich budou jednat kapitáni válečných lodí." Miras-Etrin se usmál. „Nebojte se, budete jim moci podat zprávu. Ovšem takovou, jakou já uznám za vhodné. Donutím vás sestavit překrásnou zprávu."

„Chcete naše lodě vlákat do pastí?" Redhorse zavrtěl hlavou. „Viděli jsme, že máte k dispozici šest set hlídkových lodí. Perry Rhodan je informován. Těmito loďmi ho nemůžete zadržet."

„To vím," opáčil Mistr ostrovů. „Ani nechci vést rozhodující úder pomocí směšných šesti set lodí! Pochopitelně je použiji, ale jen, abych odlákal pozornost od skutečné zbraně."

Mistr ostrovů přistoupil k jednomu z ovládacích pultů a stiskl několik tlačítek. Pár obrazovek se rozzářilo.

„Chci, aby má následující slova byla potvrzena obrazy," vysvětloval. „Ukáží vám, že staré maahkské zbraně byly ze stanice odstraněny a jejich místo zaujala těžká protipólová děla nejmodernější konstrukce."

Redhorse věděl, že děla, která uvidí, jsou tatáž, před nimiž maahkská tajná služba varovala Perryho Rhodana. Pomocí těchto zbraní, jež se téměř vyrovnaly pozemským transformačním dělům, Tefrodi vážně ohrožovali Maahky při bojích v mlhovině Andromeda. Rhodanovu flotilu by dokázaly zničit jediným úderem.

„Mám zavolat Maahka, aby vám potvrdil, že tato postavení děl vznikla nově?" zeptal se Miras-Etrin.

„Mám oči," opáčil Redhorse. „Vidím, jaké máte zbraně."

„A já vidím, že vás ten pohled ohromil, i když se snažíte to skrýt." Miras-Etrin obrazovky opět vypnul. „A teď se pojďme věnovat vašemu dalším přátelům."

Se zatnutými zuby musel Redhorse přihlížet, jak dva Tefrodi přivezli Arla Tratla. Přemožitel tří seděl zkroucený v křesle a byl zcela ochromený. Jeho oči zíraly strnule přímo před sebe, přesto však Redhorse věděl, že Tratlo je při plném vědomí.

„Teď použiji sondu," vysvětlil Miras-Etrin.

Arl Tratlo měl pocit, že se z něj stal kus ledu. Divil se, že ještě může přemýšlet. Podivné bylo, že dokonce uvažoval ještě ostřeji a všechno kolem sebe vnímal s mimořádnou citlivostí.

V ruce Miras-Etrina se objevil podlouhlý kovový předmět.

„Až použiji sondu, bude tento muž na okamžik stát na hraně šílenství," prohlásil Mistr ostrovů. „Ale nebojte se, majore, postarali jsme se o všechno."

„Nechte ho být," naléhal Redhorse. „Ujišťuji vás, že vám na všechny otázky odpovím podle pravdy. Nebo vyslyšte mě místo něj."

„Ne, majore," odmítl Mistr ostrovů. „vy jste můj poslední trumf, selže-li vše ostatní."

Oba hlasy zněly Tratlovi jako burácení vodopádu. Kdyby mohl, byl by se usmál. Prožíval něco mimořádného. Do tváře mu padl stín. Miras-Etrin se nad ním sklonil a přiložil mu sondu k hlavě. V Tratlově mozku cosi explodovalo, zdálo se mu, že se zadusí horkem, ale pak bolest přešla.

„Budete se divit," prohlásil Miras-Etrin. „Dokonce začne mluvit, budu-li to po něm chtít."

Náhle se Tratlovi zdálo, že se mu duch oddělil od těla. Jeho osobnost se rozdvojila. Jedna část bylo tělo, mučené bolestmi, druhá rozum, kterého se to všechno netýkalo.

„Jak se jmenuje vesmírná loď, z níž pocházíte?" zeptal se Miras-Etrin.

Udivený Arl Tratlo slyšel odpovídat svůj vlastní hlas.

„IMPERÁTOR," řekl. „Superbitevní loď USO."

„Jak daleko je ona loď v této chvíli od stanice?"

„Neodpovídejte, nadporučíku!" zvolal Redhorse. „Bojujte proti tomu!"

Miras-Etrin se pohrdavě zasmál. „Vaše pokusy rušit výslech jsou zbytečné. Musí mi odpovědět, ať se vám to líbí nebo ne."

„IMPERÁTOR je pět set světelných let od Centrální stanice," řekl Tratlo.

„je IMPERÁTOR jediná loď, která se zdržuje v tomto vesmírném sektoru?"

„V této chvíli ano," odpověděl Přemožitel tří ochotně.

„Co to znamená? Následují ji další lodě?"

„Svaz flotily pod velením Perryho Rhodana se blíží k této oblasti."

„Kolik lodí patří ke svazu?"

„Devět set padesát. Padesát našich lodí zůstalo v oblasti Gleamu, aby spolu s Maahky chránily základnu."

Miras-Etrin vrhl na Dona Redhorse triumfální pohled.

„Už vidíte, že se dozví vše? Nic se přede mnou neutají. Postarám se, aby se Rhodanovým lodím dostalo patřičného přivítání."

5.

Protože IMPERÁTOR nevyzařoval žádné energetické emise, byl z lokali-začně-technického hlediska téměř mrtvý. Teprve když se svaz flotily pod Rhodanovým velením přiblížil až na dvanáct světelných let, objevily se na reliéfních obrazkách CRESTU III obrysy lodi USO.

Z CRESTU III byl na IMPERÁTORA vyslán zakódovaný krátký impuls. Flotila se za dodržování všech bezpečnostních opatření blížila k lodi USO. Když byla CREST III od Atlanovy lodi vzdálena ještě dva milióny kilometrů, nechal se Perry Rhodan na IMPERÁTORA dopravit pomocným člunem.

Atlan ho přijal na můstku se spokojeným úsměvem.

„Dosud probíhá vše podle plánu," řekl Arkonidan. „Čekáme už jen na smlouvenou zprávu od Redhorse, jíž nám sdělí, že osádka stanice vyřadili ze hry. Pak už budeme mít co do činění jen s šesti sty hlídkovými loděmi."

Rhodan pohlédl na hodinky.

„A kdy Redhorsovo hlášení očekáváš?"

„Nebude tak jednoduché dostat se do stanice nepozorovaně," ozval se místo Atlana Rakal Woolver. „Bude ještě pár hodin trvat, než se Redhorse ozve."

„Dáme mu těch smlouvených osm hodin času," rozhodl Rhodan. „Jestli se do té doby neozve, musíme předpokládat, že posádka space-jetu buď upadla do zajetí nebo už není naživu. Za osm hodin na Centrální stanici v každém případě zaútočíme."

„V těsné blízkosti stanice je spousta tefrodských transportérů," hlásil Woolver. „Redhorse chce zjistit, co na stanici vozí."

„K tomu není třeba velké fantazie," mínil plukovník Alurin. „Myslím, že jsme přišli právě včas, abychom zkržili invazní plány Mistrů ostrovů."

„Jak vidíš, učinila si posádka IMPERÁTORA mezitím své vlastní závěry," poznamenal Atlan s úsměvem.

„Musím přiznat, že jsem poněkud skeptičtější než plukovník. Bojím se, že invaze už běží."

„O tom pochybuji," namítl Rhodan. „Centrální stanice přece jen leží čtyři sta tisíc světelných let od Andromedy. Válečné lodě Tefrodu musí na Centrální stanici dostat výměnné agregáty, chtějí-li proniknout až do Galaxie."

„Nezapomínej, že Mistři ostrovů pravděpodobně obsadili také stanice Midway a Look-Out," připomněl Atlan. Rhodan zavrtěl hlavou. „Obě ty stanice jsou příliš daleko. Bylo by nepraktické, kdyby si Tefrodi zřídili skladiště tam. Mistři ostrovů nevědí, že pozice stanice známe. Budou tedy jednat tak, jak jim připadá nejrozumnější. Jsou si svou věcí tak jisti, že kolem Centrální stanice ani neinstalovali ochranný štít."

„A co parapsychické obranné pole a šest set hlídkových lodí?" zeptal se Atlan.

„Obranné pole je pro Mistry ostrovů už milým zvykem. Zřizují ho kolem všech svých sídel. Těch šest set lodí nemusí být bezpodmínečně hlídkové lodi. Může to být předvoj invaze. Navíc se na povrchu stanice míjejí účinkem." Rhodan pokrčil rameny. „Je prostě jasné, že se Tefrodi na Centrální stanici cítí naprosto v bezpečí." Po krátké návštěvě na palubní klinice u Tronara Woolvera se Perry Rhodan vrátil zpět na svou loď.

„Zaútočíme nejspíše za osm hodin," oznámil svým důstojníkům. „Tefrodi o nás nevědí. Dobijeme stanici bez velkých ztrát."

„Zničíme flotilu Perryho Rhodana," prorokoval Miras-Etrin. Sekční šéfové, které svolal, bez dechu naslouchali. Věděli sice, že do stanice vnikl nepřítel, ale skutečnost, že se blíží Solární flotila, pro ně byla zcela nová.

„Mezitím jsem vyslechl dva zajatce," pokračoval Miras-Etrin. „Chtěli propašovat do klimatizace plynové bomby. Kdyby se jim to podařilo, byli bychom teď všichni mrtví."

„Už jste si vyžádal posily, maghane?" zeptal se jeden sekční šéf.

„A k čemu? Už jsem vám řekl, že pouze musíme obětovat šest set hlídkových lodí, abychom Solárnímu impériu zasadili drtivou porážku."

Mistr ostrovů zapnul jeden z monitorů. Objevila se malá místnost. Na lehátku tam seděl tmavovlasý muž.

„To je Don Redhorse," řekl Miras-Etrin. „je majorem Solární flotily. I když to zní neuvěřitelně, právě on přinese rozhodnutí v boji proti Pozemšťanům."

„Kde jsou ostatní zajatci?" chtěl vědět jeden Tefrod.

„Držím je od výsledku od Redhorse odděleně," vysvětlil Miras-Etrin. „Chci, aby si major dělal o své přátele starosti. A to také dělá, jak vidíte. Samozřejmě

neví, že je pozorován. Je zcela zoufalý, protože jeho druh mi prozradil vše, co jsem chtěl vědět."

„Předal jste informace Jedničce, maghane?" zeptal se Seypaahk, sekční šéf výpusti sedm.

„Jistěže," lhal Miras-Etrin. „Jednička s mými opatřeními souhlasí, protože zaručují úspěch. Smrt Perryho Rhodana zahájí rozpad Solárního impéria. Na palubě pozemských lodí je navíc i Arkonidan Atlan a několik mutantů. Nemusím vám vysvětlovat, co bude jejich smrt pro našeho protivníka znamenat."

„A jak chcete nepřátelskou flotilu zničit?" zazněla otázka.

Mistr ostrovů ukázal na obrazovku.

„Tento muž vláká Rhodanovu flotilu před protipólová děla," prohlásil. Seypaahk, nejtemperamentnější sekční šéf, vzrušeně vyskočil.

„Chcete vlákat Solární flotilu do tohoto sektoru?" otázal se nevěřicně. „Myslel jsem, že máme dělat vše pro to, aby se tu neobjevila ani jediná loď. Okamžitě nechte odstartovat hlídkové lodě, aby zaútočily na nepřátelský svaz, než bude pozdě."

„Vaše naivita mě překvapuje," prohlásil Miras-Etrin znuděně. „Copak nechápete, jak hodlám postupovat? Naši zajatci měli za úkol vyřadit celé osazenstvo stanice plynovými bombami. Pak měli poslat čekajícím lodím signál."

„A šest set našich lodí?" Seypaahk se nervózně navlhčil rty. „Na jejich posádky by plyn žádný vliv neměl."

„Zcela správně," souhlasil Miras-Etrin. „Proto také odstartují, jakmile se Solární flotila přiblíží. Dojde ke krátkému boji, v jehož průběhu všech šest set lodí ztratíme. To Rhodana utvrdí v domněnce, že stanice je nyní zcela bezbranná. První administrátor si bude myslet, že mu už zbývá jen přistát na planetoidu a obsadit ho." •

„Geniální!" vykřikl jeden sekční šéf. „To je geniální plán!"

„Ušetřete mě podobných průhledných chvalozpěvů," přikázal mu Miras-Etrin suše. „Plán je jednoduchý, ale bude úspěšný. Rhodana nikdy nenapadne, že bychom obětovali šest set lodí, abychom vyhráli následující bitvu. Jakmile začnou pálit protipólová děla, bude mít stěží čas litovat své chyby."

Pohybem ruky Miras-Etrin sekční šéfy propustil. Škodolibě pozoroval, jak jsou zmatení. Teď si mohou lámat hlavy. Na Seypaahka bude muset v nejbližší době dávat zvláštní pozor. Přátelil se s Farnishem a zřejmě si myslel, že může rozhodnutí Mistra ostrovů beztestně kritizovat. Miras-Etrinovi vyskočila na čele ostrá vráska. Přál si, aby měl na stanici jen duplikanty. Ti byli daleko poddajnější než praví Tefrodi.

Miras-Etrin zapnul interkom. „Přiveďte zajatce do centrály!" přikázal.

„Odpočinul jste si?" zeptal se Miras-Etrin mile, když přivedli Redhorse.

„Přestaňte přemýšlet o tom, jak byste mě mohl přemoci. Mám zapnutý individuální ochranný štít. Za vámi stojí s odjištěnými zbraněmi tři roboti."

„Kde jsou mí přátelé?" zeptal se Redhorse. „Zabil jste je?"

„V žádném případě," podivil se Miras-Etrin. „Proč bych to měl dělat?"

„Víte teď vše," řekl Redhorse. „Proč jste mě zavola? K čemu tahle konverzace?"

Miras-Etrin přecházel sem a tam po místnosti. Pak ukázal na stůl. Přesně uprostřed stál malý přístroj.

„Poznáváte to?" zeptal se.

„Jistě. Přenosná hyperkomová vysílačka. Její dosah je ovšem omezený."

„Omezený, říkáte? Přesto s ní lze bez potíží překlenout pět set světelných let, že?"

„Ano," potvrdil Redhorse neochotně.

„Chci, abyste tímto přístrojem vyslal krátkou zprávu, jak jste se domluvili s Atlanem," pokračoval Miras-Etrin.

„Řeknete Arkonidanovi, že posádka stanice je vyřazena z boje. Navíc ho výslovně upozorníte na nebezpečí, vyplývající z přítomnosti šesti set hlídkových lodí."

„To neudělám," řekl Redhorse rozhodně. „I kdybyste mě k tomu chtěl nutit násilím."

„Jaká škoda," poznamenal Mistr ostrovů zklamaně. „Proč jste vy Pozemšťané tak zatraceně tvrdohlaví? Jistěže vás nebudu nutit pomoci zbraně, prostě vás uvedu do stavu, kdy nebudete pánem svých rozhodnutí. Rozumíte, majore? Vlákáte Solární flotilu dobrovolně do pastí."

Když Egan Lathar přišel k sobě, byla všude kolem něj tma. Zřejmě mě někde zavřeli, pomyslel si trpce. Rozhodl se seznámit s rozměry svého vězení. Po dvou krocích narazil na něco měkkého. Sehnul se a nahnal tělo.

„Majore!" vyhrkl. „Jste to vy, Redhorsi?"

„Egane," zamumlal slabý hlas. „To jsem já, Tratlo."

„Jste zraněný?"

Ze tmy se vynořila Tratlova ruka a pevně ho uchopila za paži.

„Všechno... všechno jsem prozradil," řekl Přemožitel tří. „Teď si na to vzpomínám. Miras-Etrin se ode mě dozvěděl vše, co chtěl."

Lathar se snažil nedat najevo zděšení. Přeběhl mu mráz po zádech, když pomyslel na flotilu. Nejspíš Tratla vyslyšeli ještě brutálněji než jeho.

„Kdybych... měl zbraň, za... zastřelil bych se," vysoukal ze sebe Tratlo.

Lathar se opatrně vymanil z jeho sevření. Vzdálil se od Tratla a protápal se k protilehlé zdi. O něco později zjistil, že se nacházejí v místnosti velké asi dvacet metrů čtverečních.

„Redhorse tu není," řekl. „Nejspíš ho ještě vyslyšají. Rád bych věděl, co udělali s Grekem 1."

„Egane," zamumlal Tratlo. „Hleďte dveře."

„Vidím, že už je vám lépe," konstatoval Lathar spokojeně. „Dveře jsou ve stěně naproti vám. Ovšem jsou zamknuté."

„Udělejte něco," vyzval ho Tratlo. „Musíme se odsud pokusit dostat."
 „ve vašem stavu?"
 Nadporučík se namáhavě postavil.
 „Stoupnu si vedle dveří," prohlásil. „Jak sem první Tefrod strčí hlavu, vyřídím ho."
 „Tak jednoduché to je!" komentoval Lathar kolegův nápad ironicky. „Nadporučíku, ještě chvíli odpočívejte. Pak si můžeme o vašem návrhu znovu promluvit."
 „Naše šance je, že jsme oba přestáli výslech lépe, než Tefrodi čekali," uvažoval Tratlo. „Jako koloniální Pozemšťané jsme zvyklí na tvrdé podmínky. Bojím se, že Redhorse není tak odolný."
 „Třeba ho nevyslychají," zadoufal Lathar.
 „Dělám si starosti, protože není s námi," přiznal Tratlo. „Jak máme něco podniknout, když neznáme majorovy plány?"
 Vtom se rozlétly dveře. Objevili se tři roboti nesoucí bezvládné tělo.
 „Major Redhorse!" vyhrkl Rumalan. „Co s ním udělali?"
 „Miras-Etrin vás bude brzy chtít vidět," řekl kovovým hlasem jeden robot. „Do té doby musí být tenhle chlapík znovu na nohách."
 Roboti odešli. V místnosti byla zase tma. Lathar se chvěl vzteky.
 „Vyslychali ho," řekl hořce.
 Po několika minutách přišel Redhorse k sobě.
 „Majore!" vyhrkl Tratlo. „Lathar a já jsme u vás, nebojte se!"
 „Co?" mumlal Čejen nechápavě.
 „je ještě omámený," řekl Lathar. „Zajímalo by mě, proč ho Mistr ostrovů ještě vyslychal, když už se všechno dozvěděl od vás, nadporučíku."
 „To nebyl výslech," řekl namáhavě Redhorse. „Donutil mě vyslat IMPERÁTOROVI smluvený signál."
 Lathar okamžitě pochopil, co se stalo. Proto své vůli Redhorse čekající flotile sdělil, že posádka Centrální stanice je zneškodněna. Miras-Etrin chtěl lodě vlákat do pastí. A zdálo se, že se mu to podaří.
 „Musíme něco udělat," řekl Tratlo. „Miras-Etrin pro nás brzy pošle. Musíme ho nějak přemoci."
 „Major už je zase v bezvědomí," oznámil mu Lathar. „Nadporučíku, já nejsem zrovna pesimista, ale momentálně to pro nás vypadá dost špatně."

6.

Redhorsovu zprávu přijal Perry Rhodan s velkou úlevou. Major oznamoval, že se mu podařilo umístit plynové bomby do klimatizace a tak omámit všechny Tefrody. Děla zneškodnili Tratlo a Lathar díky zničení řídicí pozitroniky. Redhorse naléhavě varoval před šesti sty loděmi na povrchu planetoidu.
 Po obdržení této zprávy se Rhodan okamžitě spojil s Atlanem.
 „Už na tebe čekám," ozval se Atlan z obrazovky. „Právě jsme dekovali Redhorsovu zprávu. Vypadá to, že major měl úspěch."
 „Stále nedůvěřivý?" zeptal se Rhodan s úsměvem.
 „Trochu," souhlasil Arkonidan. „Redhorse mohli donutit, aby tu zprávu poslal."
 „To je přece dost nepravděpodobné," namítl Rhodan. „Za prvé ze stanice Fo-rril víme, že technické obranné vybavení stanice je zastaralé. Za druhé nás Redhorse varoval, že na nás zaútočí šest set tefrofských lodí, jakmile se přiblížíme."
 „Ano, skutečně se zdá, že je vše v pořádku," přiznal Atlan. „Přesto navrhuji, abychom se ke stanici blížili s nejvyšší opatrností, jakmile vyřídíme hlídkové lodě."
 „Možná jsou to jen lodě s roboty a nebudou s nimi žádné problémy."
 „To uvidíme, až budeme u stanice," uzavřel Atlan.

Devět set padesát světelných bodů se objevilo doslova z ničeho.
 Miras-Etrin potlačil výkřik triumfu. Vše šlo podle plánu. Major odeslal hlášení, na které Perry Rhodan čekal, a Pozemšťané se vydali na cestu. Jejich cílem byla stará maahkská stanice. Mistr ostrovů byl sám se sebou spokojený. To, co se léta nedařilo, se mělo stát skutečností. Konec Perryho Rhodana se přiblížil. Čtyřka litoval, že neuvidí překvapení, které se na Rhodanově tváři objeví v okamžiku smrti.
 Miras-Etrin se nechal spojit s velitelem obranné letky.
 „Sledoval jste poslední manévry Pozemšťanů?" zeptal se napjatě.
 „Lodě vytvořily bojovou formaci a zmizely v lineárním prostoru. Řekl bych, že se objeví v blízkosti stanice," odpověděl velitel Tardom. Byl to jediný pravý Tefrod na palubě šesti set hlídkových lodí, starý a zkušený muž. Přesto Miras-Etrin nelitoval, že ho musí obětovat.
 „Odstartujete se svými loděmi a vytvoříte kolem stanice ochranný pás," přikázal mu Miras-Etrin.

„Maghane," řekl Tardom nevěřičně, „stanice je tak dobře vyzbrojena, že se může ubránit sama. Já se svými loděmi naproti tomu nemám proti Pozemšťanům žádnou šanci. Když dovolíte, řeknu vám pár čísel, srovnávajících sílu obou svazů..."

„K čemu jsou čísla?" mávl Miras-Etrin odmítavě rukou. „ve vesmírné bitvě nevyhraje silnější, nýbrž ten, kdo je lepší stratég."

„Budeme nejspíš zcela vyhlazeni," upozornil Tardom.

„Jestli okamžitě neodstartujete, nechám váš zastřelit a jmenuji jiného velitele," vyhrožoval Miras-Etrin. „Máte k dispozici šest let lodí. Udělejte z toho to nejlepší."

„Jsem starý muž," řekl Tardom klidně. „Myslíte, že mi ještě můžete nahnat strach? Když odstartuji, stejně zemřu."

„Dávejte pozor, Tardome! Když odstartujete, máte šanci na rychlou smrt. Jak ale zemřete jako rebel uvnitř této stanice, to nevíte."

„Musím brát ohled na posádku," bránil se zcela zmatený Tardom.

Čtyřka poznal, že jeho odpor už je zlomený.

„Posádka?" opakoval. „Neplývejte soucitem na pár set duplikantů. Když bude nejhůř, můžete se stáhnout zpět do stanice."

Miras-Etrin věděl, že něco takového už nebude možné. Chtěl však dát Tardomovi možnost, jak přijmout nesmyslný rozkaz, a neztratit přitom hrdost.

„Nevěděl jsem, že počítáte i s tím," řekl starý muž s úlevou.

Ten starý osel je mi dokonce vděčný, pomyslel si Miras-Etrin udiveně. Přitom ví lépe než já, že cesta zpět neexistuje.

„Odstartujeme za pár minut, maghane," rozloučil se Tardom.

Dveře se znovu otevřely a vešel Tefrod, doprovázený antigravovým transportérem.

„Můžete jít?" zeptal se Lathara. Ru-malan neochotně přikývl.

„Tak sebou hněte! Vylezte na transportér!"

Lathar poslechl. Tefrod zamířil k Redhorsovi a Tratlovi.

„A jak je to s vámi? Můžete vstát?" houkl na ně.

„Ne," řekl Tratlo.

„Tak lezte!"

Když byli všichni naloženi, zamířil transportér do centrály. Miras-Etrin na ně čekal před obrazovkami.

„Nechal jsem vás zavolat, abych vám něco ukázal," řekl. „Ale ještě počkáme na Maahka."

Greka I přivedli čtyři ozbrojení roboti.

„Asi vás bude zajímat, že váš maahkský přítel má před sebou už jen jednu hodinu života," poznamenal Miras-Etrin. „Na tak dlouho mu ještě vystačí směs v agregátu jeho skafandru."

Miras-Etrin stiskl několik tlačítek na řídicím pultu.

„Podívejte se, prosím," řekl. „Rhodanova flotila se zapletla do bitvy s našimi loděmi. Jistě vás bude zajímat, jak bitva probíhá."

Lathar pohlédl na obrazovku. Poprvé v životě si přál, aby Perry Rhodan prohrál.

„Jak vidíte, každou chvíli bude rozhodnuto," prohlásil Miras-Etrin.

„A tohle je konec," řekl Mistr ostrovů po nějaké době spokojeně. „Tardom dal Rhodanovi zabrat. Byl to opravdu starý lišák. Kdyby měl lepší zbraně..."

„Co máte teď s námi v úmyslu?" zeptal se Tratlo. „Chcete nám předvést, jak naše lodě zničíte, až budou dost blízko stanice?"

„To rozhodně ne," odpověděl Miras-Etrin. „Můžete jít."

„Cože?" ujelo Přemožiteli tří. „vy nás necháte jít?"

„Jistě. Proč bych vás měl ještě dál držet v zajetí? Nejpozději za hodinu bude část Solární flotily z Gleamu pouhou legendou, stejně jako muž, který ji sem přivedl. Můžete se uvnitř stanice volně pohybovat. Jestli chcete, můžete zůstat i tady. Protože nemáte zbraně a duševně jste zcela vyčerpaní, nepředstavujete pro nás nebezpečí. Navíc jsou tu všude roboti a duplikanti."

Lathar se rozesmál. „Jak velkorysé!" zvolal. „Co za tím asi vězí?"

Miras-Etrin ukázal na obrazovku. „Nechápete? Válka mezi Solárním impériem a Mistry ostrovů skončila. Prohráli jste. Musím už jen stisknout tlačítko, až budou pozemské lodě dost blízko."

Lathar pochopil, že je Mistr ostrovů skutečně chce nechat jít. A chápal i to, proč se tak rozhodl. Propuštění tří

Pozemšťanů a Maahka jeho triumf dovršovalo. Mohl si dovolit propustit čtyři zajatce, protože oni už nemohli zabránit vítězství Mistrů ostrovů nad Perrym Rhodanem.

„Pojďte, Egane," ozval se Tratlův hlas. „Odneseme Redhorse pryč. Nebo se chcete dívat, jak Mistři ostrovů zničí gleamskou flotilu?"

Na chodbě se jim Redhorse vysmekl.

„Můžu jít sám," řekl změněným hlasem. „Jakmile se ale objeví Tefrodi, musíme se chovat trochu bláznivě." Latharovi zasvítily oči. „Jsem rád, že jste jakž takž v pořádku, majore. Máme ještě asi hodinu čas něco podniknout."

„Ale co?" zeptal se Arl Tratlo. „Všechny strojovny stanice jsou obsazeny a ke své výstroji se nedostaneme." Grek I do Tratla lehce strčil a ukázal na druhý konec chodby.

„Myslím, že má nějaký plán," podivil se Tratlo.

„Jste si jistý?" Lathar zavrtěl hlavou. „Nejspíš jen chce, abychom mu pomohli hledat koncentrovaný vodík, aby si mohl doplnit agregát."

„Maahk moc dobře ví, že by si tak život nezachránil, ale jen prodloužil," řekl Redhorse. „Má jiné úmysly."

Na druhém konci chodby se objevili dva Tefrodi. Redhorse se okamžitě začal, motat. Tratlo a Lathar se navzájem podpírali. Jen Grek I zůstal stát bez hnutí. Tefrodi se na chvíli zastavili, a pak šli se smíchem dál.

„Funguje to!" konstatoval Tratlo spokojeně. „Musíme se tvářit jako poloviční blázní. Možná se tak někam dostaneme."

Grek I znovu ukázal do chodby. Byl očividně netrpělivý.

„Protože se tu tak jako tak nevyznáme, mohli bychom jít za Maahkem," navrhl Lathar.

7.

Perry Rhodan pohlédl na hodinky. Vesmírná bitva trvala pouhé dvě hodiny. Pozemšťané neztratili ani jedinou loď.

„Vizifónový hovor z IMPERÁTORA!" zavolal na něj hlavní radista.

Jak Rhodan předpokládal, objevila se na obrazovce Atlanova tvář.

„Zvítězili jsme," řekl Arkonidan. „Pokud nedostanou Tefrodi v krátké době posily z Mlhoviny Andromeda, obsadíme stanici. Pochybuji však, že by byl náš protivník schopen reagovat tak rychle."

„Nelíbí se mi to," přiznal Rhodan. „Přál bych si, abychom narazili na větší odpor."

Atlan se pousmál.

„Já ti povím, co tě tíží. Raději bys měl duplikanty na palubě našich lodí, než abys střílel na ty jejich."

„Byl to dost jednostranný boj," poznamenal Rhodan. „Tefrodi neměli se svými slabými ochrannými štíty a zastaralými děly žádnou šanci."

„Já tomu nerozumím," divil se Atlan. „Máme co do činění s nemilosrdným protivníkem, jehož cílem je podrobit si Mléčnou dráhu a z lidí udělat otroky."

„Tefrodští duplikanti jsou také takoví otroci," řekl Rhodan. „Určitě nejednají dobrovolně nebo s nadšením. Nutí je k tomu nepatrný přístroj v hlavě. Jakmile obsadíme stanici, budeme se ještě víc starat o muže v pozadí této špinavé války."

„Naše dosavadní zkušenosti svědčí o tom, že Mistři ostrovů se málokdy ukazují," nadhodil Atlan.

„Utrpěli teď rozhodující porážku. To je vyláká z úkrytu."

Z Arkonidanova výrazu bylo patrné, že Rhodanův názor nesdílí. Atlan se domníval, že Mistry ostrovů je možné porazit jen tehdy, pokud budou zničeny jejich základny. A dosavadní události mu dávaly za pravdu.

„Poletíme teď k Centrální stanici?" přerušil Atlan Rhodanovy myšlenky.

„Jistě," odvětil Rhodan. „Možná se tam zdržuje některý z Mistrů ostrovů. Redhorse a jeho druhové nejspíš nestihli prohledat všechny místnosti."

„Snad máš pravdu," řekl Atlan. „Je-li na stanici nějaký Mistr ostrovů, budeme mít potíže. Nemyslím si ale, že tvoje domněnka sedí. Proč by měl jeden z jejich nejdůležitějších mužů trávit čas zrovna tady v prázdném prostoru? Vykládání lodí mohou kontrolovat duplikanti."

Rhodan se na chvíli zahleděl na lokalizační obrazovky a uvědomil si, že lodě se znovu zformovaly a jednotliví kapitáni čekají už pouze na jeho rozkaz. Zapnul tedy normální radiové spojení, aby ho mohli slyšet ve všech lodích.

„Přejdeme na lineární let a materializujeme se ve vzdálenosti čtyřicet miliónů kilometrů od Centrální stanice," oznámil. „Nikdo nesmí přistát, dokud si nebudeme jisti, že všechny automatické zbraně byly vyřazeny z činnosti. Podle majora Redhorse už sice nehrozí žádné nebezpečí, ale přesto nebudeme riskovat."

Pak se První administrátor vrátil zpět k vizifonům.

„Za několik okamžiků dám znamení ke startu," řekl Atlanovi. „Máš ještě nějaké návrhy?"

Atlan odpověděl záporně. Rhodan cítil, jak je Arkonidan nervózní. Možná to souviselo s dosavadními střetnutími s Mistry ostrovů. Všechna vítězství Pozemšťanů byla vykoupena velkými obětmi. Dobyty maahkské stanice však nebude problémem.

„Sejdeme se na Centrální stanici," řekl Rhodan na závěr svému arkonské-mu příteli. „Poblahopřejeme Redhorsovi společně. Ještě nepřekonal ztrátu BARCELONY a svého starého přítele Surfata."
„Dovede skvěle skrývat své pocity," míní Atlan.
„Redhorse je Indián," připomněl mu Rhodan. „A pocity Indiánů se nikdy neodrážejí v jejich tvářích."
„Tak tady na shledanou na Centrální stanici!" zvolal Atlan. Obrazovka zhasla.
„Dejte znamení ke startu," řekl Rhodan plukovníku Rudovi. „Ať loď zrychlí."
Rozhodující povel byl vyřčen, a cesta zpátky už nebyla.

Egan Lathar s údivem sledoval, jak Grek I zamířil do hlavní chodby, vedoucí do vnějších prostor planetoidu. Rumalan si byl jistý, že je to právě ta chodba, která je zavedla do centra stanice. Lathar začínal pochybovat, jestli má Maahk vůbec nějaký cíl.

„Vypadá to, že chce do výpusti, kterou jsme se dostali do stanice," poznamenal Redhorse.

Tratlo se drsně zasmál. „Ta je odsud aspoň třicet kilometrů."

„Jsou tu ale pohyblivé chodníky," připomněl Redhorse. „Myslím, že nemůžeme našim pozorovatelům dopřát lepší zábavu, než když vylezeme na nějaký pohyblivý chodník a budeme se tam potácet a snažit se nespadnout." Než Lathar stačil něco říct, vyšel z jedné postranní chodby Tefrod a zamával na ně. Hned na to ustoupil opět do přití.

„Něco od nás chce," konstatoval Lathar.

„Nejspíš nás chce vyzkoušet," domníval se Tratlo a začal klopýtal. Grek I se zastavil a netrpělivě jim kynul, aby si pospíšili.

„Okamžik," řekl Redhorse. „Nemáme už co ztratit. Poslechněme si, co od nás ten Tefrod chce."

Vešli do postranní chodby. Grek I je následoval jen váhavě, považoval to za ztrátu času. Tefrod jim vyšel vstříc. Byl to vysoký muž s čtverhranným obličejem a vlasy po ramena.

„Nemohl jsem vás oslovit tam venku, protože hlavní chodbu možná pozoruje Miras-Etrin," řekl. „Jmenuji se Seypaahk."

Redhorse ze sebe vydal několik nesrozumitelných zvuků a horečně uvažoval. Chce Tefrod zjistit, jestli jsou skutečně po výsleších napůl blázni, nebo to jen hrají?

„Nevím, jestli jste tak zmatený, jak to vypadá," řekl Seypaahk zamysleně. „Pozoruji vás od chvíle, kdy vás Miras-Etrin poslal pryč z centrály. Zdá se, jako byste měli určitý cíl. Je-li tomu tak, můžeme si možná pomoci navzájem."

„Kdo jste?" vyrazil ze sebe Redhorse. „Rebel nebo blázen?"

„Jsem přítel Farnishe, sekčního šéfa z výpusti tři. Miras-Etrin ho nechal zatknout, protože je prý vinen tím, že jste se jeho výpustí dostali do stanice. Far-nish bude nejspíš muset zemřít, protože mu nikdo nepomůže."

Redhorse se zasmál. „A vy si myslíte, že tomu Farnishovi můžeme pomoci my?"

„Vy se na rozdíl ode mě můžete všude volně pohybovat," řekl Tefrod. „Řeknu vám, kde Farnishe najdete.

Osvobodte ho a vezměte ho s sebou, podaří se vám opustit stanici."

„Vy přece víte, co má Miras-Etrin v plánu," namítl Redhorse. „Nemáme šanci dostat se k našim lodím. Mistr ostrovů je zničí, než stačíme navázat kontakt s Perrym Rhodanem."

„Víc pro Farnishe udělat nemohu," řekl Seypaahk kvapně. Ukázal do kouta, v němž se skrýval. „Támhle stojí starý nákladní vozík. Můžete ho použít. Budete rychlejší. Farnishe drží ve staré maahkské lodi, v blízkosti výpusti tři." Redhorse přikývl a podíval se na Greka I. Teď už tušil, kam se chtěl dostat. Jeho cílem mohla být stará maahkská loď.

„Možná se o vašeho přítele můžeme postarat," řekl Redhorse.

Seypaahk mu vtiskl do dlaně černou kovovou tyčinku. „To je startovací kon-taktér k vozíku. Pospěšte si."

Než stačil kdokoli cokoli dalšího říci, Tefrod zmizel. Tratlo a Lathar vytáhli malý vozík z kouta.

„Když ho použijeme, nebude nikdo věřit, že jsme zešileli," prohlásil Lathar.

„Proč ne?" opáčil Redhorse. „Jen musíme dělat pořádné grimasy."

Vytlačili vozík až na hlavní chodbu. V dálce se objevili tři Tefrodi. Když se přiblížili, poskakovali Tratlo a Lathar vesele kolem vozíku.

„Hej!" zavolal na ně jeden Tefrod. „Chystáte se na výlet?"

Redhorse začal bláznivě přikyvovat a mával startovacím kontaktem. Tefrod, který je oslovil, se dal do smíchu, když se Tratlo s Latharem s námahou soukali nahoru na vozík. Dál si jich nikdo nevšímal.

Redhorse se posadil na místo řidiče a nastartoval. Vůz nabral rychlost a rozjel se chodbou.

„Klaplo to skvěle!" křičel Tratlo.

I když cestou minuli několik skupin robotů i duplikanty, nikdo je nezastavil. Redhorse doufal, že Miras-Etrin má teď jiné věci na práci, než je pozorovat, protože si nemohli dovolit vzbudit nedůvěru tohoto inteligentního muže. Vůz zabočil do velké haly. Všude kolem pracovala spousta robotů. Náhle se před nimi objevil ozbrojený Tefrod.

„Stát!" zařval.

Ted' je po všem, napadlo Redhorse. Zastavil vozík a udělal na Tefroda hloupou grimasu.

„Celá stanice se vámi baví, ale nás zdržujte," prohlásil Tefrod. „Okamžitě zmizte z montážní haly!"

Redhorse si oddechl. Nikdo nepojal podezření. Ještě pořád v nich všichni viděli čtyři blázny, kteří se bezcílně potulují kolem.

Čejen znovu nastartoval a řídil vůz těsně kolem Tefroda, takže ten musel uskočit stranou. Redhorse mu přátelsky zamával.

„Neměli bychom to přehánět," řekl Lathar tiše.

Transportér vjel do široké chodby a krátce nato se dostal do další haly. Tady bylo skladiště náhradních dílů pro agregáty. U vchodů stáli roboti. Halou se dostali do další chodby, tentokrát nižší, osvětlené jen osamělými lampami. Byli už ve vnější oblasti, a tady se zdržovalo jen málo Tefrodů. Lodě se vykládaly automaticky, takže ve výpustích pracovali jen členové technického personálu.

Chodba ústila do široké místnosti, která byla Redhorsovi povědomá. Grek I ukázal k jedné stěně. Ležela tam stará maahkská loď. Byli ve starém maahkském hangáru. Grek I seskočil z transportéru a zamířil ke vchodu do lodi. Dva roboti mu zastoupili cestu.

„Nepustí nás tam," ozval se Lathar. „Co teď, majore?"

Redhorse vytáhl startovací kontaktér a strčil si ho do kapsy. Možná se jim ještě bude hodit.

„Musíme do té lodi," řekl pak robotům. „Nechte nás projít."

Z lodi se ozvalo našťvané bručení a hned nato z ní vylezl ospalý Tefrod. Překvapeně zíral na tři Pozemšťany a Greka 1. Pomalu vytáhl zbraň a Redhorse viděl, že se mu třesou ruce.

„Co chcete?" zabručel Tefrod. „Zmizte, než řeknu robotům, aby na vás začali střílet."

„Chceme k Farnishovi," prohlásil Redhorse klidně.

Tefrod se zasmál.

„Nechápu, proč vás propustili," řekl. „Já vás ale nenechám čmukat všude kolem."

Rozmáchl se po Redhorsovi pažbou. Major se ale bleskurychle sklonil, takže zbraň, která ho měla trefit do hlavy, zasáhla jen jeho rameno. Zároveň Tefroda prudce kopl do žaludku. Překvapený muž zaúpěl a zhroutil se.

Jediným skokem byl u něj Lathar a sebral mu zbraň. Hlaveň mu přiložil na čelo.

„Jestli se hnete, budu ho muset zastřelit!" křikl na roboty.

Než se roboti rozhodli, co dál, Grek 1 dva z nich odstrčil a zmizel uvnitř lodi!

„Za chvíli tu vypukne peklo," řekl Lathar.

„V hale není vysílačka," odpověděl Redhorse. „Jestli se roboti chtějí spojit s Miras-Etrinem, musí do lodi."

„Všichni roboti mají vysílačky!" ozval se Tefrod.

„Jak se jmenujete?" zeptal se Redhorse.

„Quillank," odvětil Tefrod. „Jsem zodpovědný za tuhle halu. Roboti už určitě informovali Miras-Etrinu."

„My nemáme co ztratit, Quillanku," řekl Redhorse klidně. „Jestli chcete zůstat naživu, musíte udělat, co vám řeknu."

„Roboti začnou střílet," namítal Quillank plačtivě. „Miras-Etrin na mě nebude brát ohled."

„To je vaše smůla," řekl Redhorse. Pak kývl na Tratlá. „Pomozte Grekovi I hledat vysílačku," přikázal mu.

„Lathare, vy hlídejte roboty. Dejte mi Tef-rodovu zbraň."

Lathar mu podal paprskomet. Redhorse přitiskl Quillankovi hlavě k zádům.

„Budeme dávat pozor, aby se nikdo nedostal do lodi," řekl.

Viděl, že se Tefrod začal strachy potit. Tratló vlezl do lodi. Lathar se opíral o vchod a nespouštěl roboty z očí.

„Seypaahk nepomohl ani mně, ani vám," ozval se za ním náhle hlas.

„Farnishi!" vyjekl Quillank. „kdo vás pustil?" „Pozemšťan," odpověděl sekční šéf.

„Ptal se mě, kde je starý lodní hypervysílač."

Tefrod zavrtěl hlavou. „Na palubě už žádný není. Dávno jsme ho odmontovali, protože jsme potřebovali místo pro jiné přístroje."

Naděje, která celou tu dobu držela Redhorse při životě, zhasla jako sfouknutý plamen svíčky.

„Prohráli jsme," řekl Čejen Latharovi. „Už nemůžeme zabránit zničení gle-amské flotily a Rhodanově smrti."

Quillank se narovnal a uhladil si uniformu.

„Musím vás zase zatknout," řekl Farnishovi. „Jen se ptám, co by se mělo stát s Pozemšťany."

„Nic!" zvolal hlas MISTRA ostrovů. Nad vchodem se rozžářila obrazovka a z ní na ně triumfálně shlížel Miras-Etrin.

„Sledoval jsem vás celou dobu. Vaše herecké umění je vsutku úžasné." Rozesmál se. „Opravdu jste si mysleli, že bych vás pustil do blízkosti hypervysílače? Zklamal jste mě, i když uznávám, že už nejste sto logicky myslet."

„Ted' chápu, proč jste mě nechal přivést sem," ozval se Farnish. „Všechno jste to naplánoval. Ted' mě můžete odsoudit jako zrádce, aniž byste se kdy musel zodpovídat před Jedničkou. Dábelsky vymyšleno, Miras-Etrine. Použil jste zajatce, abyste mě zničili."

„K čemu vám to je, že znáte souvislosti?" zeptal se Miras-Etrin. „Solární flotila se právě čtyřicet miliónů kilometrů od nás vynořila z lineárního vesmíru. Lodě se nezděritelně blíží ke stanici."

Farnish vykřikl. Vrhel se na obrazovku a vytrhl přípojku ze zdi. Obrazovka zhasla, ale smích Miras-Etrina

vycházel z bezpočtu reproduktorů.

„Musím vás všechny zatknout," řekl Quillank nezvučně. Ale neudělal vůbec nic. Stál jako ochrnutý a naslouchal smíchu Mistra ostrovů.

Egan Lathar si začal přát, aby býval výslech nepřežil. Miras-Etrin je přelstil podruhé. Zánik flotily z Gleamu byl už jen otázkou času.

Redhorse a Lathar seděli vedle sebe a čekali, až se Quillank nějak rozhodne. Farnish zmizel uvnitř lodi, nejspíš se dobrovolně vrátil do svého vězení. Za chvíli z lodi vylezl Arl Tratlo a připojil se ke svým druhům.

„Našel jsem Maahka," řekl jim. „Vůbec si mě nevšímal."

„Nedostatek vodíku mu zastírá smysly," vysvětlil Redhorse.

Tratlo svěsil hlavu.

„Doufal jsem, že on třeba ještě najde nějaké východisko..."

Lathar rázně vstal.

„Proč bychom se trochu neporozhléd-li v lodi?" navrhl.

„Okamžitě si sedněte!" nařídil mu Quillank. „Jinak vás zastřelím!"

„Tak?" zeptal se Lathar výsměšně. „Myslíte, že mi naženete strach? Nezapomínejte, co nás čeká, pokud Miras-Etrin zničí naši flotilu. Vážně si myslíte, že se bojím vašeho směšného paprskometu? Navíc byste měl potíže s Mistrem ostrovů, kdybyste zastřelil některého z jeho zajatců."

Quillank zrudl. Na čele mu vyvstal pot.

„Stát!" křičel nervózně. „Zůstaňte stát, nebo střelím!"

Lathar udělal další krok. Quillank stiskl spoušť. Lathara náraz mrštil ke stěně a pak se pomalu zhroutil. Nehýbal se.

„Já jsem ho nechtěl zastřelit," vykoktal Quillank zděšeně. „Ohrožoval mě. Nechtěl jsem ho zastřelit..."

„On ho zabil," řekl Tratlo nevěřícně a pomalu vstal.

Redhorse mu položil ruku na rameno.

„Zastřelí i vás, nadporučíku."

„Nechápu, jak můžete být tak klidný!" vyhrkl Tratlo. „Zastřelil Lathara!"

„Lathar to tak chtěl," řekl Redhorse tiše. „Úmyslně přivolal svůj konec. Nepoznal jste to?"

„Jen jsem viděl, jak Tefrod stiskl spoušť," řekl Tratlo hořce.

„Chovejte se klidně," doporučil mu Redhorse. „Ještě pořád máme šanci."

„Co?" ujelo Tratlovi. „Majore, vy nevíte, co mluvíte."

„Intenzívně jsem přemýšlel," pokračoval Redhorse klidně. „Jsem přesvědčený, že moje naděje je oprávněná." Tratlo se od něj odtáhl. Byl přesvědčený, že major zešlel. A vlastní pocit bezmoci ho doháněl k zoufalství.

8.

Energie!

Grek I se nevěřícně předklonil. Jeho omámenost byla ta tam. Znovu se podíval na kontrolky na řídicím pultu a přesvědčil se, že se nestal obětí halucinace: impulsní děla byla skutečně připravená k výstřelu.

Grek I se pokoušel rozpomenout, kde jsou děla umístěna. Předpokládal, že dvě budou na zádi, dvě na přídi a šest po obou stranách. Tři děla ale Tefrodi odmontovali, takže jich zbylo při nejlepším sedm.

Stará maahkská impulsní děla vyzařovala termickou energii neuvěřitelného měřítka. Grek I vzpomínal na vyprávění o vesmírných bitvách mezi Maahky a nepřátelskými jednotkami. Zasáhla-li střela z děla ochranný štít nepřátelské lodi, byla postižená loď ztracena.

Grek I váhavě pohlédl na kontrolky. Věděl, že spustí-li děla teď, bude se to rovnat sebevraždě. Zároveň to byla poslední šance, jak překazit Mistru ostrovů jeho plán.

Maahk ještě jednou překontrolovat ukazatele. Energie tu bylo dost. To si Tefrodi neuvědomili.

Na palubách lodí gleamské flotily,

kteří se blížila k Centrální stanici, bylo mnoho Maahků, kteří by našli smrt, kdyby Miras-Etrin uskutečnil svůj plán. To byl pro Greka I dost pádný důvod, aby riskoval vlastní život, který se už stejně počítal jen na minuty.

Grek I rozhodným pohybem stiskl tlačítko odpalování. Mířit nemusel, protože kam impulsní paprsky dopadnou, bude jejich účinek strašlivý.

„Je na čase něco podniknout," řekl Redhorse, když tři roboti odnesli mrtvého Lathara. „Začínám pochybovat o tom, že nám Grek I pomůže."

„Já už o tom pochybuju dlouho!" vyjel na něj Tratlo. „Jak by nám mohl pomoci, když nemá co dýchat?!"

„Vyzná se v lodi," namítl Čejen. „Tefrodi ho zatím nezajali, protože v něm nevidí nebezpečí a nebo si myslí, že už dávno ztratil vědomí."

„Já jsem uvnitř té lodi byl, majore," upozornil ho Tratlo. „Tefrodi ji skoro úplně vybrakovali. Žádné maahkské přístroje už tam nejsou. Jak by nám tedy Maahk měl pomoci?"

„Neviděl jste všechny prostory. Dobytelé si obvykle berou jen to, co mohou použít. Považuji za nepravděpodobné, že by Tefrodi mohli nějak využít staré maahkské zbraně. Děla na přídí a na zádi ještě zůstala..."

„A co si s tím má Grek l počít?" zeptal se Přemožitel tří. „Že by nějaké to dělo vymontoval a přivlekl sem, abychom jím mohli střílet na Quillanka?"

„Počkejme," řekl Redhorse.

V té chvíli vypuklo v obrovité hale peklo. Z přídě i ze zádě staré maahkské lodě vyšlehly plameny a prorazily stěnami. Podlaha se začala třást. Během pár vteřin se udělalo šílené horko. A impulsní děla staré maahkské lodě stále ještě páčila. Redhorsovi to znělo jako předehra ke konečnému zničení Centrální stanice.

Miras-Etrinovi se na zlomek vteřiny zdálo, jako by planetoidem prošlo znatelné trhnutí. Mistr ostrovů zavrtěl hlavou. Nervozita, řekl si.

Pozemské lodě byly teď pět miliónů kilometrů od stanice. Každým okamžikem musela protipólová děla zahájit drtivou palbu.

Stanice se znovu zachvěla. Tentokrát byl omyl vyloučen. Miras-Etrin vyskočil a zapnul monitory. Vzápětí se rozječely sirény.

„Zaútočili na nás, maghane!" ozval se z interkomu rozčilený hlas. „ve starém hangáru začala maahkská loď střílet."

Miras-Etrin myslel, že se přeslechl. Vztekle interkom vypnul. Je jedno, co se děje, nic ho nesmí odvést od jeho plánu.

Pozemské lodě byly už jen několik mil od bodu, kde měly být zničeny. Miras-Etrinovi zářily oči. Konec gleamské flotily už nadešel.

Znovu otřes. Byl tak prudký, že Mistr ostrovů upadl na podlahu. Po kolenou se doplazil k monitoru. Chtěl zažít okamžik svého triumfu.

Ted'!

Ale nic se nestalo. Flotila pokračovala v letu. Protipólová děla mlčela. Miras-Etrinovi se zdálo, že se zklamáním zadusí. Zděšeně lapal po dechu a vrhl se k řídicí pozitronice. Pochopil, že citlivá pozitronika zareagovala na otřesy nečekaným způsobem.

„Tak střílejte!" řval Miras-Etrin. „Střílejte! Střílejte!"

Devět set padesát světelných bodů se nezadržitelně blížilo. Miras-Etrinovi se pod nohama začala třást podlaha.

„Maghane!" křičel Tefrod, který vběhl do centrály. „Maghane, musíme okamžitě opustit stanici. Stará maahkská loď ještě pořád střílí!"

„Ať ji obsadí roboti!" zuřil Miras-Etrin. „Proč to nikoho nenapadlo? Ať ji obsadí a zastřelí každého, kdo je uvnitř!"

Pak zapojil interkom.

„Volám všechny sekční šéfy!" křičel do mikrofону. „Všechny lodě, které jsou ve výpustích, musí okamžitě odstartovat a zaútočit na Pozemšťany!"

Rozzářila se obrazovka vizifonů a objevil se Seypaahkův obličej. Byl vážný, ale zdálo se, že nemá strach.

„Transportní lodě jsou vybaveny hůř, než Tardomova hlídková flotila," řekl. „Čekáme, že se do akce zapojí protipólová děla, maghane."

„To je rebelie!" vztekal se Čtyřka. „Za to nechám vás a všechny ostatní sekční šéfy zastřelit."

Seypaahk se soucitně usmál. „O tom pochybuji, maghane," řekl zdvořile. „Třetina stanice je v plamenech. První robot už explodoval. Podle mého názoru už nelze Centrální stanici zachránit."

Mistra ostrovů pájily oči. Hrdlo mu sevřel dosud nepoznaný pocit strachu. Musel několikrát polknout, než byl schopen zase promluvit, ale i pak zněl jeho hlas křaplavě.

„Co mám dělat?" zeptal se.

„Vydejte se nejkratší cestou do výpusti sedm," navrhl Seypaahk. „Ta zůstane pravděpodobně nejdéle nedotčená."

„Vypust' sedm je vaše sekce, že?"

„Máte strach, maghane?" zeptal se Seypaahk výsměšně.

„Připravte transportní loď ke startu," odvětil Miras-Etrin a snažil se, aby to znělo pevně. „Ať roboti zajistí celou cestu. Pošlete mi transportní vozík."

„Musíte přijít okamžitě, maghane!" naléhal Seypaahk.

Miras-Etrin přerušil spojení. Znovu pohlédl na lokalizační obrazovku. Flotila už se přiblížila na tři milióny kilometrů a zpomalila let.

Miras-Etrin pochopil, že stanice, z níž měla být zahájena invaze, se už nedá zachránit. A nejen to: ani zničení pozemské flotily už nebylo možné. Mistr ostrovů se před obrazovkou zhroutil. Dopustil se neodpustitelné chyby, když tři Pozemšťany a Maahka propustil. Kdyby je zastřelil, nikdy by k této katastrofě nedošlo.

Obrazovka se znovu rozsvítila. Tentokrát to byl Quillank. ve tváři měl těžké popáleniny a v očích strach.

„Už se nedostaneme do lodi, maghane," oznámil. „Vchody se zřítily. Dvě impulsní děla stále ještě střílí. Do centrály musel proniknout ten Maahk."

Miras-Etrin neměl s těžce zraněným mužem žádný soucit.

„Děla musí být za všech okolností zastavena," řekl. „Celý planetoid je v nebezpečí."

Quillank stáhl obličej. Obrazovka stále svítila, ale on zmizel. Zřejmě omdlel.

Obrovská exploze zničila část obrazovek a spojení s ostatními místnostmi bylo přerušeno. Miras-Etrin věděl, že už ho může zachránit pouze rychlý útěk do výpusti číslo sedm.

Na chodbě se však ukázalo, že cesta k výpusti je zničená. Mistr ostrovů se rozběhl zpět do centrály. Všude kolem už bylo všechno v plamenech a začínalo tu být nesnesitelné horko. Čtyřka se rozkašlal. Podařilo se mu propracovat se až ke stěně. Tam se zhroutil. Slyšel praskání plamenů, které se k němu pomalu blížily. Pochopil, že stanici zřejmě neopustí živý, ale přesto sebral všechny síly a plazil se dál.

Dostal se až do velké haly. Spatřil hordu duplikantů, jak se zoufale snaží udržet na transportním vozíku.

„Stát!" křičel Miras-Etrin. „Vezměte mě s sebou!"

Duplikanti ho neslyšeli. Byli šílení strachem. Miras-Etrin viděl, jak těžké vozidlo jede přímo na něj. Chtěl uhnout stranou, ale otrava kouřem zpomalila jeho reakce. Cítil, jak mu tělo zavalila obrovská tíha a pak se mu před očima udělalo černo. Okamžik ještě slyšel křik duplikantů a praskání plamenů, pak mu však hlava klesla na hrud'

Miras-Etrin, Čtyřka Mistrů ostrovů, byl po smrti.

Exploze padesát tisíc let starou maahkskou lodí těžce otřásaly, ale Grek I stále ještě seděl v centrále a obsluhoval děla. Už téměř nic neviděl. Jeho agregát, propojený se skafandrem, byl schopen poskytnout mu už jen minimum vodíku a metanu.

Grek I cítil, že je blízko bezvědomí. Když se zhroutil v křesle, zahlédl ještě, jak se do centrály souká jakási postava. Byl to Quillank.

„ty d'áble!" vyhrkl a zamířil na Maahka zbraň.

Grek I se na něj nezúčastněně díval.

Výstřel mu jen ušetřil mučivou smrt udušením.

Quillank zdvihl zbraň, ale už nestačil stisknout spoušť. Za Tefrodem se materializovala bytost v ochranném skafandru.

„Já jsem Ras Čubaj!" řekl muž kraahmakem. „Gucky a já jsme přišli, jak jsme mohli nejrychleji."

Muž přistoupil ke Grekovi I a objal ho.

„Museli jsme čekat, až se konečně zhroutí ochranný parapsychický štít stanice," slyšel ještě Grek I, než definitivně ztratil vědomí.

9.

Probuzení bylo jako zázrak. Don Redhorse se narovnal a udiveně zjistil, že leží v čisté posteli. Byl v palubní nemocnici CRESTU III.

„Jak se cítíte?" ozval se vedle něj hlas.

Redhorse obrátil hlavu a spatřil medorobota.

„Mám hlad," prohlásil. „A navíc bych rád mluvil s důstojníkem této lodi."

Za chvíli se ve dveřích objevili Perry Rhodan a nadporučík Chard Bradon.

„Spal jste tak dlouho, že jste neviděl, jak Centrální stanice explodovala," řekl Rhodan. „Grek I ji zničil."

Redhorse svraštil čelo.

„Kdo mě odtamtud dostal? Pamatuji se jen, jak jsem se zhroutil v hale."

„Gucky vás v posledním okamžiku zachránil," vysvětlil Rhodan. „I Maahk už je mimo nebezpečí. Odnesl ho Čubaj."

Redhorse se na Prvního administrátora tázavě zahleděl.

„Tratlo je mrtev," řekl Rhodan vážně. „Lathara jsme nenašli."

„I on je mrtvý," řekl Redhorse. „Grek I a já jsme jediní dva, kdo to přežil. Také Miras-Etrin tam s jistotou našel smrt."

Rhodan přikývl. „Už jsem dostal od Greka I podrobnou zprávu. Jakmile budete zase na nohou, čekám vás na můstku."

Redhorse zavřel na okamžik oči a přemýšlel. Najednou sebou trhl.

„Invaze, pane!“ Mistři ostrovů připravují invazi!“

„Právě přišli o svou nejdůležitější základnu," odpověděl Rhodan. „Musí teď o dvě stě padesát tisíc světelných let dál na stanici Midway, když budou potřebovat vyměnit agregáty u svých lodí.“

Redhorse klesl zpět na lůžko. Medorobot mu otřel z čela pot a dal mu napít. Rhodan se na majora usmál, pokývl mu a vyšel z pokoje.